

Strasbourg den 5.7.2016
COM(2016) 450 final

2016/0208 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och om ändring av direktiv 2009/101/EG

(Text av betydelse för EES)

{ SWD(2016) 223 final }

{ SWD(2016) 224 final }

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Detta förslag innehåller en rad åtgärder för att bättre bekämpa finansiering av terrorism och säkerställa ökad insyn i finansiella transaktioner och i juridiska enheter inom unionens förebyggande rättsliga ram, direktiv (EU) 2015/849 (*fjärde penningtvättdirektivet*)¹. I förslaget fastställs även vissa följdändringar av de tillämpliga bolagsrättsliga bestämmelserna i direktiv 2009/101/EG².

Antagandet av de uppdaterade reglerna om bekämpning av penningtvätt i maj 2015 var ett viktigt steg på vägen för att göra EU:s insatser för att bekämpa penningtvätt i samband med kriminell verksamhet och för att motverka finansiering av terroristverksamhet mer slagkraftiga.

Men terroristhotet har vuxit och förändrats på senare tid. Samtidigt gör det globalt sammanlänkade finanssystemet, som drivs av framsteg inom teknik och kommunikation, det enklare att dölja pengar och att förflytta dem runt om i världen genom att snabbt och lätt inrätta lager på lager av brevlådeföretag, förflyta sig över gränserna och mellan olika jurisdiktioner och göra det allt svårare att spåra pengarna. Penningtvättare, skattesmitare, terrorister, bedragare och andra brottslingar kan alla dölja sina spår på detta sätt.

Ett sunt finansiellt system, med tillräckliga verktyg för kontroll och analys, kan, genom att bidra till att upptäcka ovanliga transaktionsmönster, bidra till bättre kunskap om terrorister och kriminella förbindelser, nätverk och hot, och medföra att alla berörda behöriga myndigheter vidtar relevanta förebyggande åtgärder. Det finns dock fortfarande luckor i kontrollen av de många olika finansiella medel som används av terrorister, från kontanter och handel med kulturföremål till anonyma förbetalda kort och virtuella valutor. Detta förslag syftar till att rätta till dessa brister samtidigt som man undviker onödiga hinder för betalningar och finansiella marknader för vanliga, laglydiga privatpersoner och företag, och balanserar därmed behovet av ökad säkerhet mot behovet av skydd för de grundläggande rättigheterna, inklusive skydd av personuppgifter, och för de ekonomiska friheterna.

Samtidigt, och utöver de frågor som rör terrorismfinansiering, har betydande brister i insynen i finansiella transaktioner över hela världen framkommit, som visar att offshore-jurisdiktioner ofta används som mellanhandsstrukturer som distanserar den verkliga ägaren från dennas tillgångar, ofta för att undvika beskattning. Detta förslag syftar till att förhindra storskaligt undanhållande av medel som kan hindra en effektiv kamp mot ekonomisk brottslighet, och till att garantera bättre insyn i företagen så att de verkliga huvudmännen för företag eller andra typer av rättsliga arrangemang inte kan gömma sig bakom hemliga identiteter.

---

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/101/EG av den 16 september 2009 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 48 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen (EUT L 258, 1.10.2009, s. 11).

I den europeiska säkerhetsagendan³ har kommissionen som prioritet pekat ut moderniseringen av EU:s rättsliga ram för att bekämpa terrorism. I rådets (rättsliga och inrikes frågor) slutsatser av den 20 november 2015⁴, rådets (ekonomiska och finansiella frågor) slutsatser av den 8 december 2015⁵ och Europeiska rådets slutsatser av den 18 december 2015⁶ framhålls behovet av att ytterligare intensifiera insatserna på detta område, med utgångspunkt i de förbättringar som gjorts i fjärde penningtvättdirektivet.

Den 2 februari 2016 lade kommissionen fram en åtgärdsplan för förstärkning av kampen mot finansiering av terrorism⁷ som i huvudsak är inriktad på två handlingsspår: Att spåra terrorister genom deras finansiella transaktioner och att hindra dem från att överföra pengar och andra tillgångar, och att strypa de inkomstkällor som används av terroristorganisationer genom att man inriktar sig på deras förmåga att över huvud taget samla in medel. Åtgärdsplanen innehåller ett antal riktade operativa åtgärder och lagstiftningsåtgärder, inbegripet detta förslag, som ska genomföras snabbt.

Den 12 februari 2016 uppmanade rådet (ekonomiska och finansiella frågor) kommissionen att lägga fram sitt förslag till ändring av fjärdepenningtvättdirektivet så snart som möjligt och senast under andra kvartalet 2016. Den 22 april 2016 uppmanade Ecofin-rådet vid ett informellt möte till handling, bland annat i fråga om att förbättra tillgången till register över verkliga huvudmän, klargöra registreringskraven för trustar, skynda på sammankopplingen av nationella register över verkliga huvudmän, främja automatiskt informationsutbyte om verkligt huvudmannaskap och skärpa bestämmelserna om kundkännedom⁸. I sin resolution av den 16 december 2015⁹ har Europaparlamentet redan framhållit att ökad transparens, samordning och samstämdhet avseende metoderna för bolagsbeskattning utgör en effektiv ram för att garantera sund konkurrens mellan företag i unionen och skydda statsbudgetarna från negativa effekter.

Den föreslagna översynen av fjärde penningtvättdirektivet är även förenlig med den globala utvecklingen. På internationell nivå efterlyser FN:s säkerhetsråds resolutioner 2199(2015) och 2253(2015) åtgärder för att hindra terroristgrupper från att få tillgång till internationella finansinstitut. Dessutom uppmanas i G20-gruppens uttalande av den 18 april 2016 arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Fatf) och det globala forumet för transparens och informationsutbyte på skatteområdet att lägga fram preliminära förslag för att förbättra genomförandet av de internationella standarderna om insyn, inte minst i fråga om tillgången till uppgifter om verkligt huvudmannaskap, och internationellt utbyte av sådan uppgifter.

Effektiv tillsyn och verkställighet är avgörande för att förhindra penningtvätt, finansiering av terrorism och brottslighet i allmänhet. Kommissionen kommer att övervaka det korrekta

---

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Europeiska säkerhetsagendan*, COM(2015) 185 final.

⁴ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/11/20-jha-conclusions-counter-terrorism/>

⁵ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/12/08-ecofin-conclusions-corporate-taxation/>

⁶ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/12/18-euco-conclusions/>

⁷ Meddelande från Europeiska kommissionen till Europaparlamentet och rådet om en åtgärdsplan för förstärkning av kampen mot finansiering av terrorism, COM(2016) 50 final.

⁸ <http://english.eu2016.nl/documents/publications/2016/04/22/informal-ecofin---line-to-take-nl-presidency>.

⁹ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-%2f%2fEP%2f%2fTEXT%2bTA%2bP8-TA-2015-0457%2b0%2bDOC%2bXML%2bV0%2f%2fEN&language=EN>

införlivandet av unionslagstiftningen i nationell lagstiftning samt bestämmelsernas konkreta genomförande i medlemsstaterna.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Den 20 maj 2015 antogs ett reviderat ramverk för bekämpningen av penningtvätt och terrorismfinansiering (AML/CFT). De reviderade bestämmelserna utgörs av fjärde penningtvättdirektivet och förordning (EU) nr 2015/847 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel.

Datumet för införlivande av fjärde penningtvättdirektivet och ikraftträdandet av förordning (EU) nr 2015/847 är den 26 juni 2017. Kommissionen har emellertid uppmuntrat medlemsstaterna att tidigarelägga införlivandet av fjärde penningtvättdirektivet, och detta förslag ändrar tidsfristen till den 1 januari 2017. De föreslagna ändringarna rör utvalda frågor som medlemsstaterna redan kan behöva ta itu med inom den pågående processen för införlivande av bestämmelserna i fjärde penningtvättdirektivet. Alla åtgärder syftar till att göra det nuvarande systemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism effektivare och har utformats för att på ett konsekvent sätt komplettera detta system. I detta förslag fastställs därför regler som bygger på erfarenheterna från medlemsstaternas införlivande och genomförande av fjärde penningtvättdirektivet (inrättande av centrala register), besvarar förfrågningar från dem som tillämpar de nya reglerna i praktiken (utseende av nya ansvariga enheter, behörigheter för de nationella finansunderrättelseenheterna (FIU), harmoniserad behandling av högrisktredjeländer) och återspeglar den senaste utvecklingen i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism (förbättrad tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap). Förslaget som sådant utgör en ram som bör göra det möjligt att hålla de nationella rättsordningarna i medlemsstaterna aktuella och bättre rustade att möta dagens utmaningar. Mot bakgrund av de åtaganden som redan gjorts, bör medlemsstaterna kunna påskynda införlivandet av dessa bestämmelser.

Detta förslag innehåller en översikt över kommissionens resultat och bedömning inom ramen för de befintliga mekanismerna för utvärdering av medlemsstaternas rättsliga och institutionella ramar och metoder för att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism. Det grundas på uppgifter som delats med kommissionen inom ramen för införlivandet av fjärde penningtvättdirektivet. De föreslagna ändringarna beaktar också relevanta befintliga studier och rapporter (bland annat från 2009 och 2012) om medlemsstaternas tillämpningsregler, alla nya internationella krav (i synnerhet de reviderade Fatf-rekommendationerna) och alla uppgifter som hittills samlats in genom inledande av överträdelseförfaranden enligt artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. För att få en heltäckande och korrekt bild har kommissionen beaktat de uppgifter som blivit tillgänglig genom internationellt samarbete i fråga om finansiell tillsyn.

När det gäller genomförande bygger förslaget vidare på erfarenheterna av genomförandet av de befintliga bestämmelserna om penningtvätt och lägger en starkare tonvikt på genomförandet av de nuvarande reglerna. Förslaget återspeglar kommissionens åtagande att noga övervaka det korrekta införlivandet av direktivet och effektiviteten i medlemsstaternas nationella system. I detta avseende kommer kommissionen att bygga vidare på arbete som redan har utförts av Fatf (inbördes utvärdering) eller använda de nationella riskbedömningar som utförts av medlemsstaterna som en grund för utvärdering av effektiviteten.

När det gäller bolagsrätt och direktiv 2009/101/EG har direktivet redan införlivats i medlemsstaterna. De föreslagna ändringarna av direktiv 2009/101/EG inför en ny uppsättning regler för en klart avgränsad kategori av företag och trustar som återspeglar och kompletterar

bestämmelserna i det reviderade fjärde penningtvättdirektivet, i syfte att garantera ökad insyn. Dessa nya regler måste införas i direktiv 2009/101/EG, eftersom de har ett specifikt tillämpningsområde, så att de nödvändiga korshänvisningarna till fjärde penningtvättdirektivet säkerställs.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

De föreslagna ändringarna till fjärde penningtvättdirektivet (och direktiv 2009/101/EG) är förenliga med de politiska mål som eftersträvas av unionen, särskilt

- den straffrättsliga ramen för brott med anknytning till terroristgrupper, och särskilt en kriminalisering av finansiering av terrorism i enlighet med förslaget till direktiv om bekämpande av terrorism¹⁰, liksom de åtaganden som gjordes av unionen vid undertecknandet av tilläggsprotokollet till Europarådets konvention om förebyggande av terrorism,
- den inre marknaden för betalningar och inrättandet av säkrare och mer innovativa betaltjänster inom EU, bland annat bestämmelserna i direktiv (EU) 2015/2366¹¹ och förordning (EU) nr 2015/751¹²,
- de rättsliga ramarna för inrättandet av kundkänedom för finansiella konton som möjliggör automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i skattefrågor (genom att genomföra den globala standarden) i enlighet med direktiv 2011/16/EU, ändrat genom direktiv 2014/107/EU¹³,
- en ram för effektiva offentliga och privata nättjänster, elektronisk affärsverksamhet och e-handel i unionen, som inrättades genom förordning (EU) nr 910/2014¹⁴,
- det reformerade systemet för uppgiftsskydd, som härrör från förordning (EU) nr 2016/679¹⁵ och direktiv (EU) 2016/680¹⁶, i enlighet med Europeiska unionens domstols rättspraxis,
- den digitala inre marknaden, enligt kommissionens meddelande ”En strategi för en inre digital marknad i Europa”¹⁷ och de särskilda bestämmelserna om elektronisk

---

¹⁰ COM(2015) 625 final.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) nr 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG.

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2015/751 av den 29 april 2015 om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner

¹³ Rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 359, 16.12.2014, s. 1).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG.

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

¹⁷ COM(2015) 192 final.

identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner i förordning (EU) nr 910/2014 (*eIDA-förordningen*)¹⁸,

- konsumentskydd och ekonomisk delaktighet,
- de mål som kommissionen angett i sitt meddelande om ytterligare åtgärder för att öka insynen och bekämpning av skatteundandragande och skatteflykt¹⁹.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Genom det här förslaget ändras fjärde penningtvättdirektivet och direktiv 2009/101/EG. Det grundar sig därför på artiklarna 114 och 50 i EUF-fördraget, som är rättslig grund för de ändrade rättsakterna.

• Subsidiaritetsprincipen

I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna enligt artikel 5 i EUF-fördraget kan förslagets mål inte i tillräckligt hög grad uppnås av medlemsstaterna, och kan därför bättre uppnås på unionsnivå. Detta förslag går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål. I linje med gällande regler både i fjärde penningtvättdirektivet och direktiv 2009/101/EG har medlemsstaterna enligt detta förslag rätt att anta eller behålla bestämmelser som är strängare än de som föreskrivs i unionsrätten.

Den befintliga rättsliga ram som ska ge det finansiella systemet möjlighet att förhindra finansiering av terrorism har inrättats på unionsnivå. Förbättringar av den befintliga rättsliga ramen kan inte uppnås av medlemsstater som agerar på egen hand. En noggrann kontroll av subsidiaritetsprincipen genomfördes i samband med antagandet av fjärde penningtvättdirektivet. Eftersom finansiering av organiserad brottslighet och terrorism kan skada finanssektorns stabilitet och anseende samt utgöra ett hot mot den inre marknaden, kan åtgärder som enbart vidtas på nationell nivå inverka menligt på EU:s inre marknad: utan samordning av medlemsstaters bestämmelser för skydd av deras finansiella system kan den inre marknads funktion hotas, och fragmentering uppkomma. Med tanke på terroristhotets gränsöverskridande karaktär måste de föreslagna reglerna vara tillräckligt anpassade, samstämmiga och konsekventa på unionsnivå för att bli verkligt effektiva.

Dessutom kan avsaknaden av en effektiv ram för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i en medlemsstat utnyttjas av brottslingar och få verkningar i en annan medlemsstat. Därför är det viktigt att ha en harmoniserad ram på unionsnivå, eftersom stora flöden av ”olagliga” medel och terroristfinansiering kan skada den finansiella sektorns stabilitet och anseende.

Tydligt formulerade regler som kräver ökad insyn för ett brett spektrum av ekonomiska aktörer, inklusive företag och företagsliknande truster, handlar om mer än bara teoretiska skillnader i den inre marknads funktion. Risken för att den inre marknads funktion ska störas är konkret: alla medlemsstater påverkas direkt av en aldrig tidigare skådad ökning av

---

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

¹⁹ COM(2016) 451 final.

brottslingars och deras hjälpredors försök att dölja var ekonomiska vinster av brott har sitt ursprung och att kanalisera lagliga och olagliga medel så att de kan utnyttjas för terroristiska ändamål.

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna ändringarna är begränsade till vad som är nödvändigt för att nå målen i kampen mot finansiering av terrorism och öka insynen i företag, och bygger på bestämmelser som redan är i kraft, i enlighet med principen om proportionalitet.

En detaljerad beskrivning av alternativa åtgärder som kan vidtas för att uppnå målen i detta förslag finns i den åtföljande konsekvensbedömningen.

Med särskild hänsyn till finansunderrättelseenheternas möjligheter att snabbt identifiera innehavare av bankkonton och betalkonton har det mest proportionella av flera olika alternativ valts: Det står medlemsstaterna fritt att inrätta antingen ett centralt bankregister eller ett dataåtervinningssystem, beroende på vad som bäst passar i deras egna befintliga ramar. När det gäller de skärpta åtgärder för kundkännedom som ansvariga en heter måste tillämpa för högriskredjeländer anses likaså den åtgärd som garanterar ett harmoniserat tillvägagångssätt på EU-nivå samtidigt som internationella åtaganden genomförs fullt ut som det mest proportionella av alla möjliga alternativ.

När det gäller att utse leverantörer av valutatjänster mellan virtuella valutor och fiatvalutor som ansvariga enheter är de föreslagna ändringarna förenliga med proportionalitetsprincipen. För att ge de behöriga myndigheterna möjlighet att övervaka misstänkta transaktioner med virtuella valutor, och samtidigt bibehålla de innovativa framsteg som sådana valutor erbjuder, är det lämpligt att definiera alla mellanhandsstrukturer som kontrollerar tillträde till virtuella valutor som ansvariga enheter enligt fjärde penningtvättdirektivet, i synnerhet växelplattformar och förvaringstjänster för virtuella plånböcker. Den föreslagna åtgärden tar å ena sidan hänsyn till fragmenteringen av finansiell information och, å andra sidan, till svårigheterna för finansunderrättelseenheter och behöriga myndigheter för bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering att få direkt, snabb tillgång till denna information. Dessutom måste den information som blir tillgänglig vara korrekt (dvs. informationen bör vara tillräckligt exakt för att undvika att fel person identifieras) och begränsad till vad som är nödvändigt (proportionalitetsprincipen), så att finansunderrättelseenheter och behöriga myndigheter för bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering kan koppla samman alla bank- och betalkonton med respektive kontohavare, fullmaktsinnehavare och verkliga huvudmän.

I fråga om förbetalda instrument, som naturligtvis tillgodoser ett uppenbart samhällsintresse, som i de medlemsstater där de används för att betala ut socialbidrag, innebär proportionalitetsprincipen att vederbörlig hänsyn tas till ekonomiskt utsatta personers behov. De föreslagna åtgärderna syftar till att främja medborgarnas delaktighet i ekonomin, och sådan förbetalda kort kommer fortfarande att kunna fungera som en verklig ersättning för bankkonton. Med tanke på att det är nödvändigt att göra en avvägning mellan enskildas legitima önskan om anonymitet för betalningar och kraven på effektiv övervakning av misstänkta transaktioner, och mot bakgrund av den senaste marknadsutvecklingen och siffrorna för de genomsnittliga beloppen för icke misstänkta transaktioner med anonyma förbetalda instrument, är det lämpligt och proportionellt att sänka tröskelvärdena i fjärde penningtvättdirektivet för transaktioner för vilka inga åtgärder för kundkännedom behöver vidtas.

Proportionalitet har också säkerställts i fråga om informationsbestämmelser avseende de verkliga huvudmännen för juridiska enheter (företag, trustar och liknande juridiska konstruktioner). En övergripande analys av aktivisters och icke-statliga organisationers berättigade krav, behovet av att garantera ökad insyn i affärsförbindelser, rättsliga standarder på området och särskilt alla bestämmelser om skydd av privatlivet och personuppgifter kräver följaktligen en tydlig åtskillnad mellan olika kategorier av rättssubjekt som deltar i förvaltningen av trustar som företag, i vinstsyfte, och andra kategorier. Det är legitimt och proportionellt att ge offentlig tillgång till en begränsad uppsättning uppgifter om de verkliga huvudmännen för den första kategorin av juridiska enheter, medan sådana uppgifter om verkligt huvudmannaskap för den andra kategorin endast bör vara tillgängliga för personer och organisationer som kan påvisa ett legitimt intresse.

- **Val av instrument**

Förslaget avser en ändring av fjärde penningtvättdirektivet och direktiv 2009/101/EG, och är därför ett direktiv.

Inga andra alternativ – rättsliga eller operationella – kan utnyttjas för att uppnå målen för detta förslag, nämligen att förbättra de nuvarande möjligheterna för finanssystemet att förhindra finansiering av terrorism och garantera harmoniserade regler om insyn i företag över hela unionen.

3. RESULTATEN AV SAMRÅDEN MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGARNA

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen har strävat efter att säkerställa ett brett deltagande från berörda parter i initiativets hela politiska cykel genom en rad riktade samråd (bilaterala kontakter, möten med berörda parter och experter, skriftliga samråd).

Vad gäller finansiering av terrorism har samråd hållits med

- medlemsstaterna och deras offentliga myndigheter,
- företrädare för Europaparlamentet,
- företrädare för betaltjänstesektorn (kortsystem, utfärdare av förbetalda kort, en intresseorganisation),
- berörda aktörer på marknaden för virtuella valutor: växelplattformar, förvaringstjänster för virtuella plånböcker, en representativ grupp berörda parter för virtuella valutor),
- intressenter inom bank- och finanssektorn,
- finansunderrättelseenheter (EU:s FIU-plattform),
- Europol,
- konsumentorganisationer,
- Europeiska datatillsynsmannen.

I syfte att samla in uppgifter har kommissionen skickat en rad enkäter och undersökningar. I december 2015 uppmanades medlemsstaterna (finansunderrättelseenheter och offentliga

myndigheter) att undersöka de överenskomna problemområden som rör finansiering av terrorism för att samla in strategiska åsikter och uppgifter. Alla medlemsstater svarade till den 22 januari 2016. Enkäten omfattade följande: Hur de nationella myndigheterna samlar in uppgifter och utreder misstänkt terrorismverksamhet, och hur sådana uppgifter används. Kartläggning av förekomsten av centrala nationella register över bank- och betalkonton eller andra liknande mekanismer, t.ex. centrala datasöksystem, och i vilken utsträckning nationella myndigheter kan använda dessa uppgifter för att spåra finansiering av terrorism. Marknadsstrukturen och eventuella regleringsåtgärder på nationell nivå förförbetalda instrument och virtuella valutor, och i vilken omfattning dessa instrument har använts för finansiering av terrorism. Hantering av finansiella flöden från högrisktredjeländer genom skärpta krav på åtgärder för kundkänedom och motåtgärder.

När det gäller de ändringar som föreslås i syfte att öka insynen i finansiella transaktioner och juridiska enheter har de föreslagna ändringarna utformats i linje med de åsikter som uttryckts av medlemsstaterna vid det informella Ekofinrådet den 22 april 2016; samtidigt är de ett svar på framställningar från företrädare för medlemsstaternas behöriga myndigheter vid införlivandeseminarier för direktiv 2014/107/EU om administrativt samarbete.

- **Konsekvensbedömning**

Konsekvensbedömningen bygger på relevanta rapporter från unionen och internationella organisationer såsom Europeiska bankmyndigheten (EBA) och Europeiska centralbanken (ECB), Europol, Banken för internationell betalningsutjämning (BIS) och Fatf. Den bygger också på uppgifter som offentliggjorts av internationella medier.

Följande frågor behandlas:

- (1) Misstänkta transaktioner med högrisktredjeländer övervakas inte effektivt på grund av oklara och dåligt samordnade bestämmelser om krav på kundkänedom.
- (2) Misstänkta transaktioner som görs via virtuella valutor övervaka inte tillräckligt av myndigheterna, eftersom de inte kan koppla transaktionerna till identifierade personer.
- (3) De nuvarande åtgärderna för att mildra riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism med anonyma förbetalda instrument inte är tillräckliga.
- (4) Finansunderrättelseenheter stöter på begränsningar när det gäller att säkerställa snabb tillgång till och utbyte av information som innehas av ansvariga enheter.
- (5) Finansunderrättelseenheter saknar tillgång eller har fördröjd tillgång till uppgifter om bankkonto- och betalkonto innehavarnas identitet.

Man har också granskat andra alternativ än lagstiftning för att ta itu med de problem som identifierats. Kommissionen skulle kunna i) formulera "bästa praxis" för att övervinna praktiska hinder som identifieras i den kartläggning som för närvarande genomförs inom ramen för FIU-plattformarna, ii) formulera rekommendationer till medlemsstaterna (enligt principen "följ eller förklara") för att lindra de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som uppdragats vid den nationsövergripande riskbedömning som för närvarande genomförs, och iii) fördjupa sitt engagemang inom internationella forum som är aktiva i kampen mot finansiering av terrorism, för att stärka samarbete och informationsutbyte inom detta strategiska område.

Behovet av att utarbeta särskilda bestämmelser ansågs vara väsentligt, och därför vara det lämpligaste alternativet.

Tre lagstiftningsalternativ undersöktes för att göra EU:s politik för högriskredjeländer effektivare. Det alternativ som valts är att ändra fjärde penningtvättdirektivet genom att tillhandahålla en förteckning över skärpta åtgärder för kundkännedom som ska vidtas av de ansvariga enheterna, i kombination med en vägledande förteckning över motåtgärder som skulle kunna tillämpas i relationerna med de högriskredjeländer som identifierats av kommissionen.

När det gäller att förbättra identifieringen av misstänkta transaktioner med virtuell valuta har sex alternativ granskats. Det alternativ som valts är en kombination av åtgärder: i) låta direktivet omfatta växelplattformar för virtuella valutor och ii) förvaringstjänster för virtuella plånböcker, och samtidigt iii) ge mer tid för att överväga alternativ vad gäller ett system för frivillig självidentifikation för användare av virtuella valutor.

När det gäller minskningen av missbruket av anonyma förbetalda instrument har fem alternativ undersökts. Det alternativ som valts består av en kombination av insatser, nämligen i) avskaffande av anonymiteten för onlineanvändning av återuppladdningsbara och icke-återuppladdningsbara förbetalda kort, och ii) en sänkning av det befintliga gränsvärdet 250 euro för anonyma kontantkort till 150 euro när de används i direkta transaktioner mellan två personer.

I syfte att förbättra finansunderrättelseenheternas tillgång till och utbyte av information som innehas av ansvariga enheter har två lagstiftningsalternativ undersökts. Det alternativ som valts är att ytterligare klargöra finansunderrättelseenheters rättsliga skyldigheter genom att anpassa texten till fjärde penningtvättdirektivet till de senaste internationella standarderna om de befogenheter som finansunderrättelseenheter bör ha när de begär ytterligare information från ansvariga enheter.

Tre lagstiftningsalternativ övervägdes för att förse finansunderrättelseenheter (och eventuellt andra behöriga myndigheter som är verksamma inom bekämpning av penningtvätt/finansiering av terrorism) med en effektiv mekanism för att säkerställa snabb tillgång till information om identiteten hos innehavare av bankkonton och betalkonton. Det valda alternativet är att inrätta en central automatiserad mekanism, såsom ett centralt register eller ett elektroniskt datasöksystem, på medlemsstatsnivå, för att möjliggöra snabb identifiering av kontoinnehavare. Denna mekanism skulle vara direkt tillgänglig för nationella finansunderrättelseenheter och andra behöriga myndigheter som arbetar med bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Den andra delen av konsekvensanalysen har särskilt utformats för att hantera frågor som rör bristande insyn och åtgärder för att komma till rätta med tillgången till uppgifter om verkligt huvudmannaskap.

En första fråga som tagits upp är den icke-systematiska kontrollen av befintliga huvudmännen för befintliga kunder som truster, andra rättsliga arrangemang och juridiska enheter såsom stiftelser. Härigenom möjliggörs ett kringgående av EU:s befintliga standarder för öppenhet som finns i direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete, och skapas möjligheter att gömma undan olagliga pengar, vilket kräver nya regler på unionsnivå.

En andra fråga som tagits upp är öppenhet och insyn i registren över verkliga huvudmän för juridiska enheter. I fjärde penningtvättdirektivet fastställs redan skyldigheter i fråga om identifiering av verkliga huvudmän för juridiska enheter eller rättsliga konstruktioner, lagring av sådana uppgifter och olika nivåer för tillträde till dessa. I syfte att bättre registrera sådan information och förbättra tillgången till den har det i konsekvensbedömningen analyserats alternativ som sträcker sig från i) att behålla det nuvarande systemet till att ii) göra det frivilliga systemet i fjärde penningtvättdirektivet obligatoriskt och iii) föreskriva

offentlig tillgång till information. Det alternativ som valdes ut som mest lämpligt ur kostnads-, effekt- och legitimitetssynpunkt var ålägga medlemsstaterna att via ett register offentliggöra nyttig information om företag och företagsliknande truster och liknande rättsliga arrangemang, och samtidigt bibehålla kravet att styrka ett berättigat intresse av att få tillgång till dessa uppgifter i fråga om truster och andra rättsliga arrangemang som inte är företagsliknande.

I konsekvensbedömningen behandlas dessutom behovet av att införa ett konsekvent och enhetligt system för registrering av uppgifter om verkligt huvudmannaskap för alla truster som inrättats i unionen. Sålunda har en rad alternativ undersökts, med utgångspunkt i en grundlig analys av dagsläget och de problem som uppträder i praktiken i samband med tillämpningen av det registreringssystem som föreskrivs i fjärde penningtvättdirektivet: i) Att bibehålla det nuvarande systemet. ii) Registrering i den jurisdiktion vars lagar man faller under och iii) registrering i den jurisdiktion i vilken förvaltningen är belägen. Alternativ iii) anses vara det mest lämpliga och klaraste, och detta styrks med att det samtidigt är det minst belastande alternativet för medlemsstaterna, och lättast att följa.

- **Grundläggande rättigheter**

Enligt artikel 6.1 i fördraget om Europeiska unionen erkänner de rättigheter, friheter och principer som fastställs i stadgan om de grundläggande rättigheterna,

De föreslagna åtgärderna inkluderar bland annat rättsliga bestämmelser för att hantera risker i samband med ekonomisk brottslighet, det framväxande terroristhotet och behovet av ökad insyn. Dessa åtgärder kommer att bidra till att lösa och minska risken för terroristattacker. Även om åtgärderna har som slutmål att skydda det finansiella systemet är syftet att erbjuda alla garantier för att balansera behovet av ökad säkerhet mot behovet att skydda grundläggande rättigheter, inklusive personuppgifter, och de ekonomiska friheterna.

Följande principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna är av särskild betydelse för detta förslag: rätten till skydd för privat- och familjeliv (artikel 7), rätten till skydd av personuppgifter (artikel 8) och näringsfriheten (artikel 16).

En utvidgning av fjärde penningtvättdirektivets tillämpningsområde till att även omfatta växelplattformar för virtuella valutor undersöktes noggrant mot bakgrund av rätten till privatliv och skydd av personuppgifter. I lagstiftningen för bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering föreskrivs att ansvariga enheter ska känna till sina kunder, liksom även vissa andra personer som inte alltid är deras kunder (t.ex. verkliga huvudmän) – och ska bedöma vilka risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som personerna medför. För detta ändamål ska ansvariga enheter samla in, behandla och registrera personuppgifter, och ibland dela sådana uppgifter med offentliga myndigheter (t.ex. finansunderrättelseenheter) eller med privata enheter inom samma grupp. Dessa krav får konsekvenser för privatpersoner, men har också en allmän säkerhetsinverkan (allmänhetens intresse). De föreslagna ändringarna är formulerade på ett tydligt och proportionellt sätt och, innehåller de skyddsåtgärder som krävs, och kommissionen anser att de är nödvändiga för att uppnå målen att öka effektiviteten i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism och leva upp till internationella standarder. Dessutom förväntas positiva effekter för konsumenterna på grund av de föreslagna bestämmelserna om att låta växlingsplattformar för virtuella valutor räknas som ansvariga enheter. Minskad anonymitet kring virtuella valutor kommer att bidra till ökat förtroende hos ärliga användare.

Likaså bör vederbörlig hänsyn tas till behovet att respektera näringsfriheten, och även om det kommer att medföra konsekvenser för marknadsaktörer som blir ansvariga enheter men som för närvarande inte utför några åtgärder för kundkännedom gentemot sina kunder så kommer möjligheten att driva en virtuell valutaväxlingsplattform inte att påverkas av de föreslagna ändringarna.

Genom att sänka de tröskelvärden som fastställts i fjärde penningtvättdirektivet för kundkännedom i fråga om förbetalda instrument säkerställs att EU-lagstiftningen återspeglar rådande marknadspraxis för icke återuppladdningsbara kort, samtidigt som man tar hänsyn till de behov och de legitima intressen som användarna av sådana kort kan ha. Identifiering och identitetskontroll av kortinnehavarna skulle endast begäras över de föreslagna tröskelvärdena eller om ett kort, även återuppladdningsbart, används för att handla på nätet.

De skärpta reglerna om tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap har analyserats grundligt i syfte att säkerställa ett iakttagande av artiklarna 7 och 8 i stadgan. Syftet med de föreslagna ändringarna är att skapa en lämplig balans mellan behovet av att garantera skydd för privatlivet och personuppgifter och behovet av ökad insyn i finansiella och ekonomiska verksamheter. Genom att bevilja allmänheten tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap för enheter som bedriver ekonomisk verksamhet inför man ytterligare garantier för tredjeparter som vill göra affärer med dessa företag. Detta ger också civilsamhället en större kontroll över informationen, inbegripet media och det civila samhällets organisationer, och bidrar till att bevara förtroendet för affärstransaktioner och det finansiella systemets integritet. Den uppsättning uppgifter som gjorts tillgänglig för allmänheten är strikt begränsad och omfattar endast verkliga huvudmän i deras egenskap av ekonomiska aktörer. De villkor enligt vilka tillträde till uppgifter om verkligt huvudmannaskap beviljas omdefinieras, och tydliga regler ska fastställas genom en ändring av det första bolagsrättsdirektivet (direktiv 2009/101/EG²⁰), den unionsrättsakt som innehåller bestämmelser om offentliggörande av handlingar och giltigheten av bolagets förpliktelser. Vad gäller trustar och andra juridiska enheter som är företagsliknande bygger direktivet på begreppet ”berättigat intresse” som ett villkor för tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget har inga budgetkonsekvenser för unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Förklarande dokument**

Inga förklarande dokument om införlivande av bestämmelserna i detta förslag krävs utöver vad som redan begärs från medlemsstaterna genom gällande bestämmelser i både fjärde penningtvättdirektivet och direktiv 2009/101/EG.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Ändringarna av fjärde penningtvättdirektivet inriktas på följande punkter:

---

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/101/EG av den 16 september 2009 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 48 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen (EUT L 258, 1.10.2009, s. 11).

A. Att låta växlingsplattformar för virtuella valutor räknas som ansvariga enheter

För närvarande definierar artikel 2 i fjärde penningtvättdirektivet de ansvariga enheter som omfattas av direktivet. Kommissionen föreslår att artikel 2 ändras för att i förteckningen över ansvariga enheter införa växlingsplattformar för virtuella valutor och förvaringstjänster för virtuella plånböcker. Av rättssäkerhetsskäl föreslås också en definition av termen ”virtuell valuta”.

Både på unionsnivå och på internationell nivå har aktuella analyser gett en inblick i hur virtuella valutor fungerar. Ett antal risker har lyfts fram, särskilt när det gäller leverantörer av valutatjänster mellan virtuella valutor och fiatvalutor. Transaktioner med virtuella valutor gynnas av en högre grad av anonymitet än traditionella finansiella överföringar av medel och medför därför en risk att de kan användas av terroristorganisationer för att dölja ekonomiska transaktioner. Eventuella ytterligare risker är transaktionernas oåterkallelighet, metoderna för att hantera bedrägerier, branschens otydliga och tekniskt komplexa karaktär samt bristen på rättsliga garantier.

Överföringar av virtuell valuta övervakas för närvarande inte alls av offentliga myndigheter inom EU, eftersom inga särskilda bindande bestämmelser har fastställts, varken på unionsnivå eller i de enskilda medlemsstaterna, om att fastställa villkor för sådan övervakning. I syfte att på lämpligt sätt hantera sådana risker är det viktigt att tillhandahålla en rättslig ram både för hur växling ska gå till och hur förvaringstjänster för virtuella plånböcker som fungerar som mellanhandsstrukturer ger allmänheten tillgång till de olika systemen för virtuella valutor. Som ansvariga enheter enligt fjärde penningtvättdirektivet kommer de, på samma sätt som finansinstitut, att omfattas av skyldigheten att genomföra förebyggande åtgärder och rapportera misstänkta transaktioner.

Den föreslagna åtgärden har inga negativa effekter på de fördelar och den tekniska utveckling som den distribuerade databasteknik (*distributed ledger technology*, DLT) står för som ligger till grund för virtuella valutor. Elektronisk distribution av digitala pengar erbjuder potentiella effektivitetsvinster och ger, till skillnad från fysiska pengar, upphov till en redovisning av transaktioner helt utan fysiska kontanter. Detta förslag tar vederbörlig hänsyn till dessa fördelar och till att virtuella valutor har lyft fram innovativa sätt för staten att minska bedrägerier, korruption, misstag och pappersslösand förfaranden. Den föreslagna åtgärden tar också hänsyn till att den virtuella valutamarknaden kan skapa nya, moderna sätt för förvaltningen och medborgarna att interagera, både för utbyte av information, öppenhet och förtroende; den kan också ge nya insikter om hur man fastställer ägarskap och härkomst för varor och immateriella rättigheter.

Ur uppgiftsskyddssynpunkt uppstår nya ansvariga enheter som kommer att behöva behandla personuppgifter (bland annat genom kundkännedom). Denna nya skyldighet, som införs för att skydda allmänintresset, uppvägs av införandet av tydliga definitioner av de ansvariga enheterna, som informeras om sina nya skyldigheter (insamling och behandling av finansiella personuppgifter online) och om de uppgiftsskyddsaspekter som är specifika för dessa skyldigheter.

B. Att fastställa lägre högsta tillåtna gränsvärden för transaktioner för vissa förbetalda instrument

Enligt artikel 12 i fjärde penningtvättdirektivet får medlemsstaterna på vissa villkor tillåta ansvariga enheter att inte tillämpa vissa åtgärder för kundkännedom på elektroniska pengar.

De risker för finansiering av terrorism som man i dag förknippar med förbetalda kort har att göra med förbetalda kort för allmänt bruk som inte omfattas av åtgärder för kundkännedom (även återuppladdningsbara), i nationella eller i internationella system, och med hur lätt det är att använda korten på internet.

Kommissionen föreslår att i) sänka tröskelvärdena för icke återuppladdningsbara, förbetalade betalningsinstrument för vilka sådana åtgärder för kundkännedom tillämpas (från 250 till 150 euro) och att ii) avskaffa undantaget från kraven på kundkännedom för användning av förbetalda kort online.

Detta skulle främja identifiering och utvidga kraven på kundkännedom. Begränsning av anonymiteten för förbetalda instrument kommer att ge incitament till att endast använda sådana instrument för legitima syften, och göra dem mindre lockande för terrorister och brottslingar. Samtidigt kommer förbetalda kort fortfarande att vara ett tillgängligt instrument. Kommissionen är medveten om att de har ett socialt mervärde, främjar ekonomisk delaktighet och kan vara ett användbart instrument för att köpa varor och tjänster online, och som ett alternativ till bankkonton

De föreslagna åtgärderna ligger helt i linje med de regler som redan fastställts i fjärde penningtvättdirektivet när det gäller förbetalda kort, och förutsätter inte några ytterligare skyldigheter för distributörer av sådana instrument.

C. Att göra det möjligt för finansunderrättelseenheter att begära information om penningtvätt och terrorismfinansiering från alla ansvariga enheter

I linje med de åtaganden som gjorts i den europeiska säkerhetsagendan föreslår kommissionen att ändra artikel 32 i fjärde penningtvättdirektivet för att underlätta samarbete mellan finansunderrättelseenheter och anpassa reglerna för deras tillgång till information till de nyaste internationella standarderna.

Finansunderrättelseenheter spelar en viktig roll när det gäller att fastställa terroristnätverks finansiella verksamheter över gränserna, och för att upptäcka deras finansiärer. I de nyaste internationella standarderna betonas vikten av att utvidga räckvidden för och tillgången till den information som är tillgänglig för finansunderrättelseenheter. Sådan information begränsas i dag i vissa medlemsstater av krav på att en rapport om en tidigare misstänkt transaktion först har gjorts av en ansvarig enhet. Finansunderrättelseenheter ska kunna erhålla ytterligare uppgifter från ansvariga enheter och snabbt få tillgång till de finansiella och administrativa uppgifter samt brottsbekämpningsuppgifter som de behöver för att kunna utföra sina uppgifter korrekt, även utan att någon rapport om en misstänkt transaktion föreligger.

Förtydligandet av finansunderrättelseenheters mandat att begära ytterligare information från en ansvarig enhet och få direkt tillgång till information som innehåller av ansvariga enheter kommer att säkerställa att lagstiftningen i samtliga medlemsstater överensstämmer med internationella standarder. Detta kommer i större utsträckning att ge finansunderrättelseenheterna möjlighet att samla in de uppgifter som behövs för att bedöma rapporter om misstänkta transaktioner effektivare och snabbare upptäcka finansiering av terrorism och penningtvätt. Uppgiften att ytterligare definiera de villkor på vilka en sådan begäran om information kan inges lämnas åt medlemsstaterna. Medlemsstaterna behåller också rätten att införa effektiva och proportionella regler för behandling av den mottagna informationen. En finansunderrättelseenhet ska iakttä bestämmelserna om säkerhet och

konfidentialitet för sådan information, inklusive förfaranden för hantering, lagring, spridning och skydd av samt tillgång till informationen.

D. Att göra det möjligt för finansunderrättelseenheter och de behöriga myndigheterna att identifiera innehavare av bankkonton och betalkonton

Enligt skäl 57 i fjärde penningtvättdirektivet uppmuntras medlemsstaterna att inrätta system för bankregister eller elektroniska datasökssystem som skulle ge finansunderrättelseenheter tillgång till information om bankkonton. I ett antal medlemsstater finns det redan sådana mekanismer, eller håller de på att införas. Det finns dock ingen skyldighet på EU-nivå att göra detta.

Eftersom inte alla medlemsstater har mekanismer som gör det möjligt för deras finansunderrättelseenheter att snabbt få tillgång till id-information om innehavare av bankkonton och betalkonton hämmas vissa finansunderrättelseenheter när det gäller att upptäcka finansiella flöden för kriminella och terrorismrelaterade ändamål på nationell nivå. Dessutom kan de berörda finansunderrättelseenheter inte heller utbyta sådan information med sina respektive parter i och utanför EU, vilket försvårar gränsöverskridande förebyggande åtgärder.

Kommissionen föreslår att medlemsstaterna åläggs att införa automatiserade centraliserade mekanismer som gör det möjligt att snabbt identifiera innehavare av bankkonton och betalkonton. Detta kommer att ge medlemsstaterna möjlighet att välja mellan att i) inrätta ett centralt register över de nödvändiga uppgifterna för identifiering av innehavare av bankkonton och betalkonton och ge sina egna nationella finansunderrättelseenheter och behöriga myndigheter för bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering en fullständig och snabb tillgång till uppgifterna i registret och ii) inrätta andra centraliserade mekanismer, t.ex. centrala dataåtervinningsystem, som gör att samma mål uppnås.

Finansunderrättelseenheter och andra behöriga myndigheter för bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering måste vid fullgörandet av sina skyldigheter enligt detta direktiv ha effektiva medel för att identifiera alla bank- och betalkonton som tillhör en person genom en central automatiserad sökning. Detta kommer att leda till snabbare upptäckt – både nationellt och internationellt – av misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism, och stärka de förebyggande åtgärderna.

Det skulle ge medlemsstaterna tillräcklig frihet att välja det bästa sättet att uppnå de mål som fastställs i förslaget. När de upprättar en central mekanism kommer medlemsstaterna att mata in en harmoniserad minimiuppsättning uppgifter, och eventuellt andra uppgifter som de anser nödvändiga och proportionella för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism. De kommer även att kräva att de berörda finansinstituten (eller andra organ) regelbundet matar in eller laddar upp dessa uppgifter i mekanismen, och fastställer tekniska och rättsliga villkor för tillgång till information för finansunderrättelseenheter och behöriga myndigheter för bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering.

För att respektera den personliga integriteten och skydda personuppgifter bör sådana register samtidigt bara lagra de uppgifter som är absolut nödvändiga för utförandet av undersökningar avseende penningtvätt eller finansiering av terrorism, och de berörda registrerade bör informeras om att deras uppgifter registreras och är tillgänglig för finansunderrättelseenheter, samt ges en kontaktpunkt för att utöva sin rätt till tillgång och rättelse. På nationell nivå bör en maximilängd (med stöd av en tillräcklig motivering för varaktigheten) gälla för registrering

av personuppgifter i register, och det bör fastställas bestämmelser om att uppgifterna ska utplånas när de inte längre behövs för de syften som anges. Tillgång till sådana register och databaser ska begränsas på grundval av principen om behovsenlig behörighet.

E. Att harmonisera EU:s strategi gentemot högriskredjeländer

Enligt artikel 18 i direktivet ska ansvariga enheter tillämpa skärpta åtgärder för kundkännedom när de har att göra med fysiska eller juridiska personer etablerade i högriskredjeländer. Artikel 9 fjärde penningtvättdirektivet ger kommissionen befogenhet att genom en delegerad akt fastställa högriskredjeländer som har bristfälliga system för att hantera penningtvätt och finansiering av terrorism, och som därför utgör en stor risk för finansiering av terrorism. Denna delegerade akt ska antas – och överlämnas för kontroll av Europaparlamentet och rådet – i juli 2016.

Medlemsstaterna är emellertid för närvarande inte skyldiga att i sina nationella system ta med en särskild förteckning över skärpta åtgärder för kundkännedom, vilket innebär att det finns skillnader mellan ländernas genomförande av åtgärder för kundkännedom för länder med brister.

Harmonisering av dessa åtgärder kommer att förebygga eller åtminstone begränsa risken för forumshopping utifrån vilka jurisdiktioner som tillämpar strängare eller mindre stränga regler gentemot högriskredjeländer. På så sätt åtgärdas de luckor i lagstiftningen som kan utnyttjas för penningtvätt och terrorismfinansiering.

De föreslagna skärpta åtgärderna för kundkännedom är helt förenliga med de förteckningar över sådana åtgärder som utarbetats av arbetsgruppen för finansiella åtgärder (*Fatf*). De ska betraktas som ett minimum som ska tillämpas av alla medlemsstater. Genomförandet av denna fullständiga uppsättning skärpta åtgärder för kundkännedom kommer att ge en mer komplett övervakning av transaktioner eftersom det kommer att omfatta kontroller av kunden, syftet med affärsförbindelsen och dess art, samt av medlens härkomst, och även övervakning av transaktionerna. Genom ett systematiskt godkännande från företagsledningen kommer behandlingen av transaktionen dessutom att garantera en noggrannare granskning.

På samma sätt bör *Fatf*'s förteckning över motåtgärder på ett adekvat sätt återspeglas i unionslagstiftningen, och detta förslag innehåller en icke uttömmande uppräkningslista av förmildrande åtgärder som medlemsstaterna kan besluta att tillämpa.

F. Att förbättra tillgången till uppgifter om verkligt huvudmannskap

I artiklarna 30 och 31 i fjärde penningtvättdirektivet fastställs regler om insamling av, lagring av och tillgång till information om verkliga huvudmän för företag, trustar och andra typer av rättsliga arrangemang. För närvarande är dessa skyldiga att ha korrekt information om sina verkliga huvudmän.

Fjärde penningtvättdirektivet innehåller en systematisk strategi för juridiska enheter som skiljer mellan företag och trustar och liknande rättsliga arrangemang. Detta förslag bibehåller denna struktur.

- Företag och andra juridiska enheter

Enligt artikel 30 i fjärde penningtvättdirektivet får alla personer eller organisationer som kan påvisa ett legitimt intresse tillgång till uppgifter om faktiskt ägande. I praktiken har

komplicerad ägarstrukturer använts för att dölja kopplingar till brottslig verksamhet, skatteskulder och medverkan av personer i politiskt utsatt ställning eller personer eller jurisdiktioner som omfattas av sanktioner. Samtidigt skapar olika strategier för insyn i fråga om verkliga huvudmän även problem och osäkerhet för företag, som måste avsätta betydande resurser till sina egna system och kontroller, samtidigt som investerare, aktieägare och andra intressenter måste förlita sig på offentligt tillgänglig och omedelbart åtkomlig information om kontroll av börsnoterade företags ägande.

Kunskap om företagens verkliga huvudmän är en förutsättning för riskreducering när det gäller ekonomisk brottslighet, och för förebyggande strategier för reglerade företag. Dessutom ligger denna aspekt inom EU:s ramverk, till grund för kopplingen mellan fjärde penningtvättdirektivets förebyggande del och bolagsrätten, inte minst direktiv 2009/101/EG, den unionsrättsakt som innehåller bestämmelser om offentliggörande av bolagshandlingar. I detta förslag behandlas denna fråga genom en ändring av direktivet så att medlemsstaterna blir skyldiga att garantera obligatoriskt offentliggörande (offentlig tillgång) av en begränsad uppsättning information om verkliga huvudmän för företag och juridiska enheter som bedriver verksamhet i vinstsyfte enligt artikel 54 i EUF-fördraget. En god infrastruktur för företagsstyrning bör kombinera insyn och öppenhet, redovisningsskyldighet och integritet, och detta inbegriper kunskap om verkligt huvudmannaskap.

Kravet att ge allmänheten tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap är välgrundat, eftersom det kommer att ge kompletterande garantier till tredjeparter som vill göra affärer med dessa företag. Skydd av minoritetsinvestorare och skydd för berörda parter såsom tredjeparter som vill göra affärer med de berörda enheterna eller strukturerna förutsätter tillgång till tillförlitliga uppgifter om ägande, inbegripet uppgifter om kontrollerande ägare samt om kontrollstrukturen för både företag och trustar.

Offentlig tillgång ger också civilsamhället en större kontroll över informationen, inbegripet media och det civila samhällets organisationer, och bidrar till att bevara förtroendet för affärstransaktioner och det finansiella systemets integritet. Offentlig tillgång kan bidra till att motverka missbruk av juridiska enheter och rättsliga arrangemang både genom att underlätta utredningar och genom ökad tilltro, eftersom de verkliga huvudmännens identitet är känd för alla som kan utföra transaktioner med dem. Det underlättar dessutom en snabb och effektiv tillgång till information för finansiella institut och myndigheter, inklusive myndigheter i tredjeländer, som deltar i kampen mot dessa brott.

- Trustar och andra rättsliga arrangemang

Fjärde penningtvättdirektivet ger de behöriga myndigheterna och finansunderrättelseenheter snabb tillgång till verkliga huvudmän för trustar och liknande juridiska konstruktioner. Ansvariga enheter kan få tillgång till sådan information inom ramen för åtgärder för kundkännedom. Uppgifter om verkligt huvudmannaskap omfattar en rad olika rättsliga arrangemang: uttryckliga trustar (*express trust*) som är specifika för *common law*, men också liknande enheter som *Treuhand*, *fiducies* eller *fideicomiso* och alla liknande rättsliga arrangemang som stiftelser. Dessutom kräver de nuvarande bestämmelserna att om en trust får skattemässiga konsekvenser måste den berörda medlemsstaten ha ett register som innehåller uppgifter om verkligt huvudmannaskap.

Många av dessa trustar och liknande rättsliga arrangemang bedriver kommersiell eller affärsmässig verksamhet i syfte att skapa vinst, på samma sätt som vanliga bolag. Därför är samma argument för offentlig tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap lika giltiga

för denna typ av trustar. Den ordning som inrättats på unionsnivå med avseende på tillgång till information måste vara konsekvent och säkerställa allmänhetens tillgång till nyttig information om denna kategori av juridiska enheter.

Samtidigt kan trustar och liknande rättsliga arrangemang också inrättas för andra ändamål: för att bevara och fastställa villkor för användningen av familjetillgångar, välgörenhet eller andra allmännyttiga ändamål. Sådana trustar och liknande rättsliga arrangemang som inte är företagsliknande omfattas av ett annat system för integritetsskydd. Väsentliga uppgifter om verkligt huvudmannaskap ska endast vara åtkomliga för personer eller organisationer som har ett berättigat intresse. Kriterierna för att visa ett berättigat intresse klargörs också, genom ett skäl.

Det föreslagna tillvägagångssättet tar hänsyn till särdragen hos trustar och liknande rättsliga arrangemang. Oavsett definitionerna i nationell lagstiftning görs på så sätt en åtskillnad mellan, å ena sidan, trustar som består av egendom som innehas av, eller på uppdrag av, en person som bedriver en verksamhet som består av, eller omfattar förvaltning av trustar, och som agerar som förvaltare av en trust i samband med denna verksamhet i vinstsyfte, och, å andra sidan, alla andra trustar.

Övrigt

i) Registrerade företagsstrukturer

Enligt artikel 3.6 a i fjärde penningtvättdirektivet är ett kriterium för att identifiera företags verkliga huvudman ett tröskelvärde för kapitalinnehav på 25 % plus en aktie, eller en ägandeandel på mer än 25 %. Kommissionen föreslår att sänka den gräns som anges i fjärde penningtvättdirektivet för vissa begränsade typer av enheter som utgör en särskild risk att användas för penningtvätt och skatteflykt till 10 %.

För mellanhandsstrukturer som inte bedriver någon ekonomisk verksamhet och endast tjänar till att fjärma de verkliga huvudmännen från tillgångarna är tröskelvärdet på 25 % mycket lätt att kringgå. Införandet av en lägre tröskel när det finns en specifik risk kommer att begränsa omfattningen av enheter som ansvariga enheter måste samla in ytterligare uppgifter om till de enheter där risken för användning för illegala syften är hög. Detta gör det därför möjligt att bättre upptäcka verkliga huvudmän med särskild inriktning på enheter som fungerar som mellanhandsstrukturer, inte ger upphov till inkomst men huvudsakligen kanaliserar inkomster från andra källor (definierade som *passiva icke-finansiella enheter* enligt direktiv 2011/16/EU).

ii) Befintliga kunder

Enligt artikel 14.5 i fjärde penningtvättdirektivet fastställs en instiftare för en trust när åtgärder för kundkännedom vidtas. Kommissionen föreslår att begära en systematisk kontroll av huvudmän för befintliga kunder som trustar, andra rättsliga arrangemang och juridiska enheter såsom stiftelser.

Den potentiella källan till medel/tillgångar, där risken för penningtvätt vanligen ligger, kan inte bedömas på ett tillförlitligt sätt så länge ingen sådan systematisk översyn utförts. Till följd av avsaknaden av systematisk övervakning är det i vissa fall inte möjligt att i tid upptäcka och bedöma risker. Om åtgärder för kundkännedom tillämpas på befintliga kunder kan en bedömning av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism i tid, och en eventuell reaktion på dessa risker, försvåras av en brist på uppdaterad information om kunderna, vilket skapar en möjlighet att dölja olagliga pengar.

Utöver fjärde penningtvättdirektivet måste även andra bestämmelser i unionslagstiftningen som är relevanta i detta sammanhang beaktas. Tillämpningsområdet för uppgifter om verkligt huvudmannaskap enligt fjärde penningtvättdirektivet påverkar direkt rapporteringen enligt direktiv 2011/16/EU. Det senare direktivet föreskrivet att finansiella institut ska inhämta självcertifiering med avseende på de verkliga huvudmännen för *passiva icke-finansiella enheter* som innehar befintliga konton med ett saldo över 1 miljon US-dollar, så som fastställts i enlighet med den gemensamma rapporteringsstandard som utvecklats inom ramen för Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Med utgångspunkt i denna skyldighet för finansiella institut att ta kontakt med passiva icke-finansiella enhet kan synergieffekter uppnås om man utnyttjar detta tillfälle för att uppdatera uppgifterna om verkligt huvudmannaskap i enlighet med den aktuella kunskapsnivån.

iii) Plats för övervakning och registrering av trustar

Enligt artikel 31 i fjärde penningtvättdirektivet ska medlemsstaterna kräva att trustar ”som regleras av deras rätt” ska inhämta och förfoga över adekvata, korrekta och aktuella uppgifter om bland annat trustens instiftare. Enligt samma artikel ska medlemsstaterna på nationell nivå införa centrala register över trusters verkliga huvudmän ”när trusten får skattemässiga konsekvenser”.

Kommissionen föreslår att klargöra att den medlemsstat som berörs av dessa skyldigheter är den där en trust förvaltas.

De nuvarande kriterierna avseende tillämplig lagstiftning och skattemässiga konsekvenser tolkas inte konsekvent och bör förtydligas. Framför allt kan man utifrån den nuvarande lydelsen av artikel 31 anta att så länge en medlemsstat inte erkänner trustar enligt dess lagstiftning, denna medlemsstat inte har någon skyldighet att övervaka och registrera trustar som förvaltas på dess territorium. Detta kan skapa luckor i registreringen och ligger inte i linje med målen för kravet på öppenhet i direktivet. Dessutom är begränsningen av registreringskravet endast till trustar som får skattemässiga konsekvenser inte fullt förenlig med den mer omfattande skyldigheten enligt direktivet att identifiera samtliga typer av trustar innan en affärsförbindelse ingås.

Bestämmelsen i det nuvarande direktivet är även motsägelsefull i den meningen att det nuvarande registreringskravet undantar trustar från registreringskravet om de till följd av avsaknad av harmonisering av skattesystemen faller utanför tillämpningsområdet för medlemsstaternas beskattningsregler (t.ex. om de inte har någon skatterättslig hemvist). Sådana trustar betalar inte bara ingen skatt, utan skulle inte heller vara registrerade någonstans.

Kommissionens förslag ligger i linje med Fatf:s riktlinjer om insyn och verkligt huvudmannaskap (*Guidance on Transparency and Beneficial Ownership*).

iv) Sammankoppling av nationella register

Fjärde penningtvättdirektivet betonar behovet av att säkerställa en säker och effektiv sammankoppling av nationella register över verkligt huvudmannaskap. Kommissionen ska senast i juni 2019 utarbeta en rapport för att bedöma villkoren och de tekniska specifikationerna och förfarandena för att säkerställa sammankopplingen.

Det är av yttersta vikt att snarast ta itu med de risker som kan uppkomma genom gränsöverskridande missbruk av juridiska enheter och rättsliga arrangemang. Kommissionen föreslår att upprätta en direkt sammankoppling av dessa register.

Sammankopplingen kommer att ge behöriga myndigheter, finansunderrättelseenheter och ansvariga enheter möjlighet att fastställa de verkliga huvudmännen på ett så enkelt och effektivt sätt som möjligt, och kommer att öka insynskraven på företagen och trusterna. Den kommer också att göra det möjligt för allmänheten att få tillgång till information om de verkliga huvudmännen i hela EU.

Sammantaget berör de nya reglerna för insyn i företag och tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap alla aspekter som i dag utgör systemet för uppgifter om verkligt huvudmannaskap: vad som registreras (enheter vars uppgifter registreras), var registreringen ska ske (vilken medlemsstat som är ansvarig för registreringen av en viss enhet), vem som har tillgång till informationen (klarare tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap) och hur nationella register ska samverka.

G. Att klargöra ett antal befintliga bestämmelser

i) Konceptet behöriga myndigheter

Trots att det förekommer i hela direktivet är begreppet ”behöriga myndigheter” inte alltid entydigt. Detta har lett till olika tolkningar i hela unionen. Detta förslag innehåller ett skäl som klargör denna fråga.

ii) Undantag för kort i slutna system (*closed loop cards*)

Kort i slutna system är förbetalda kort som endast kan användas för att förvärva varor eller tjänster i utgivarens lokaler eller inom ett begränsat nätverk av tjänsteleverantörer enligt ett direkt kommersiellt avtal med en professionell kortutgivare, eller som endast kan användas för att förvärva ett mycket begränsat utbud av varor eller tjänster. Med hänsyn till de mycket begränsade risker för penningtvätt och finansiering av terrorism i samband med kort i slutna system, omfattas de inte av definitionen av elektroniska pengar för de syften som avses i fjärde penningtvättdirektivet, vilket är i linje med principerna i direktiv 2009/110/EG²¹.

iii) Full överensstämmelse med bestämmelserna om elektronisk identifiering

Ett av målen för fjärde penningtvättdirektivet är att det ska gå att identifiera och kontrollera parterna (juridiska eller fysiska personer) i en transaktion och/eller betalning. Därför är elektronisk identifiering och betrodda tjänster (eIDA-förordningen) relevanta för öppnande av bankkonton eller för att få tillgång till medel och/eller spåra elektroniska transaktioner. För närvarande är eIDA-ramarna en av hörnstenarna i den digitala inre marknaden som täcker samtliga aspekter av elektronisk identifiering och autentisering.

Fjärde penningtvättdirektivet bör uppdateras för att ta hänsyn till den nya rättsliga ramen för ömsesidigt erkännande av anmälda system och medel för elektronisk identifiering, så att det tydligt hänvisas till de tekniska medel som anges i eIDA-förordningen och eventuella oförenligheter undanröjs.

Hänvisningar till medel för elektronisk identifiering som föreskrivs i den förordningen bör införas i artikel 13.1, artikel 27.2, artikel 40.1 a och b samt i bilaga III till fjärde penningtvättdirektivet. Kopior av originaldokument samt elektroniska styrkande, intyg eller

---

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7).

referenser bör erkännas som giltiga identifieringsmetoder inom ramen för fjärde penningvättedirektivet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och om ändring av direktiv 2009/101/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 50 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande²²,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²³,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- 1) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849²⁴ utgör det huvudsakliga rättsliga instrumentet för att förhindra att unionens finansiella system används för penningtvätt och finansiering av terrorism. I det direktivet, som ska införlivas senast den 26 juni 2017, anges en övergripande ram för att hantera insamling av pengar eller andra tillgångar för terroristiska ändamål genom att medlemsstaterna åläggs att kartlägga, förstå och minska riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism.
- 2) Den senaste tidens terroristattacker har visat nya tendenser, bland annat i fråga om hur terrorgrupper finansierar och bedriver sin verksamhet. Vissa moderna tekniska tjänster blir mer och mer populära som alternativa finansiella system, och omfattas ännu inte av unionslagstiftningen eller åtnjuter undantag som eventuellt inte längre är motiverade. För att hålla jämna steg med utvecklingen bör ytterligare åtgärder vidtas för att förbättra den befintliga förebyggande ramen.
- 3) Medan syftena med direktiv (EU) 2015/849 fortfarande bör eftersträvas, bör eventuella ändringar av det direktivet samtidigt överensstämja med unionens pågående insatser

---

²² EUT C [...], [...], s. [...].

²³ EUT C [...], [...], s. [...].

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och rådets och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

på området för bekämpning av terrorism och finansiering av terrorism. I den europeiska säkerhetsagendan²⁵ anges behovet av åtgärder för att ta itu med finansiering av terrorism på ett effektivare och mer omfattande sätt, och det framhävs att infiltrering av finansmarknaderna möjliggör finansiering av terrorism. I Europeiska rådets slutsatser av den 17–18 december 2015 betonades också behovet av att skyndsamt vidta ytterligare åtgärder mot finansiering av terrorism på alla områden.

- 4) Kommissionen har antagit en handlingsplan för att ytterligare stärka kampen mot finansiering av terrorism²⁶, i vilken behovet av att anpassa sig till nya hot och att ändra direktiv (EU) 2015/849 understryks.
- 5) Unionens åtgärder måste också återspegla utvecklingen och åtaganden på internationell nivå. I FN:s säkerhetsråds resolution 2199 (2015) uppmanas alla stater att hindra terroristgrupper från att få tillgång till internationella finansinstitut.
- 6) Leverantörer av valutatjänster mellan virtuella valutor och fiatvalutor, det vill säga valutor som förklarats vara lagliga betalningsmedel, samt leverantörer av förvaringstjänster för virtuella plånböcker omfattas inte av någon skyldighet att identifiera misstänkta aktiviteter. Terroristgrupper kan följaktligen överföra pengar till unionens finansiella system eller inom virtuella valutånät genom dolda överföringar eller genom att utnyttja en viss grad av anonymitet på dessa plattformar. Det är därför nödvändigt att utvidga tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2015/849 till att även omfatta växelplattformar för virtuella valutor och förvaringstjänster för virtuella plånböcker. Behöriga myndigheter bör kunna övervaka användningen av virtuella valutor. Detta skulle ge ett balanserat och proportionellt tillvägagångssätt och säkra de tekniska framsteg och den höga grad av öppenhet som har uppnåtts när det gäller alternativ finansiering och socialt företagande.
- 7) De virtuella valutornas trovärdigheten kommer inte att öka om de används för brottsliga ändamål. I detta sammanhang kommer anonymitet att bli mer av ett hinder än en tillgång för nya virtuella valutor och för spridningen av de potentiella fördelar de kan ge. Att ta med växelplattformar för virtuella valutor och förvaringstjänster för virtuella plånböcker kommer inte helt att lösa anonymitetsproblemet med överföringar i virtuella valutor, eftersom en stor del av den virtuella valutamiljön kommer att förbli anonym då användarna även kan handla utan växelplattformar eller förvaringstjänster för virtuella plånböcker. För att bekämpa de risker som är förknippade med anonymitet, bör nationella finansunderrättelseenheter (FIU) kunna knyta virtuella valutaadresser till den virtuella valutans ägare. Dessutom bör möjligheten att tillåta användarna att självdeklarerat till de utsedda myndigheterna på frivillig basis utvärderas ytterligare.
- 8) Lokal valuta (även kallade *komplementvalutor*) som används i mycket begränsade nätverk såsom en stad eller en region, och mellan ett litet antal användare, bör inte betraktas som virtuella valutor.
- 9) När de har att göra med fysiska personer eller juridiska enheter som är etablerade i högriskredjeländer, bör medlemsstaterna kräva att de ansvariga enheterna vidtar skärpta åtgärder för kundkännedom för att hantera och minska riskerna. Varje medlemsstat beslutar således på nationell nivå vilken typ av skärpta åtgärder för

---

²⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Europeiska säkerhetsagendan*, COM(2015) 185 final, 28.4.2015.

²⁶ Meddelande från Europeiska kommissionen till Europaparlamentet och rådet om en åtgärdsplan för förstärkning av kampen mot finansiering av terrorism, COM(2016) 50 final.

kundkännedom som ska vidtas gentemot högriskredjeländer. Olika tillvägagångssätt i medlemsstaternas skapar svagheter i fråga om hanteringen av affärsrelationer med länder som av kommissionen identifierats som högriskredjeländer. Sådana luckor kan utnyttjas av terrorister för att kanalisera medel in i och ut ur unionens finansiella system. Det är viktigt att göra kommissionens förteckning över högriskredjeländer effektivare genom att införa en harmoniserad behandling av dessa länder på unionsnivå. En sådan harmoniserad behandling bör främst inriktas på skärpta åtgärder för kundkännedom. Emellertid bör medlemsstater och ansvariga enheter tillåtas att tillämpa ytterligare riskreduceringsåtgärder utöver skärpta åtgärder för kundkännedom, i överensstämmelse med internationella skyldigheter. Internationella organisationer och normgivare med befogenheter på området förebyggande av penningtvätt och bekämpning av finansiering av terrorism kan uppmana till att tillämpa lämpliga motåtgärder för att skydda det internationella finansiella systemet mot de pågående och väsentliga risker för penningtvätt och finansiering av terrorism. Medlemsstaterna bör anta och tillämpa ytterligare motåtgärder i fråga om högriskredjeländer som identifierats av kommissionen genom att beakta sådana begäranden om motåtgärder som de som framförts av arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Fatf).

- 10) Med tanke på hur föränderliga hoten från och sårbarheten för penningtvätt och finansiering av terrorism är, bör unionen anta en integrerad strategi för kontroll av att nationell lagstiftning mot penningtvätt och finansiering av terrorism uppfyller kraven på unionsnivå, genom att ta hänsyn till en bedömning av de nationella systemens effektivitet. I syfte att övervaka det korrekta införlivandet av unionens krav i de nationella systemen, deras effektiva genomförande och deras förmåga att skapa starka förebyggande system på området bör kommissionen grunda sin bedömning på de nationella systemen; denna utvärdering ska inte påverka de utvärderingar som genomförs av internationella organisationer och normgivande organ med befogenheter på området förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism, såsom Fatf eller expertkommittén för utvärdering av åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (Moneyval).
- 11) Förbetalda kort för allmänna ändamål har legitima användningsområden och utgör ett instrument som bidrar till ekonomisk delaktighet. Anonyma förbetalda kort är emellertid lätta att använda för finansiering av terroristattacker och logistik. Det är därför viktigt att neka terrorister denna källa till finansiering av deras verksamhet, genom att ytterligare minska de ramar och maximibelopp inom vilka ansvariga enheter har rätt att inte tillämpa vissa åtgärder för kundkännedom som föreskrivs i direktiv (EU) 2015/849. Det är således visserligen viktigt att ta hänsyn till konsumenternas behov av att kunna använda förbetalda instrument för allmänna ändamål och att inte hindra användningen av sådana instrument för att främja social och ekonomisk delaktighet, men man bör sänka den nuvarande tröskeln för anonyma förbetalda kort för allmänna ändamål och avskaffa undantagen avseende kundkännedom i samband med deras användning online.
- 12) Även om användningen av anonyma förbetalda kort som utfärdas i unionen i huvudsak är begränsad till unionens territorium är så inte alltid fallet med liknande kort som utfärdats i tredjeländer. Det är därför viktigt att se till att anonyma förbetalda kort som utfärdats utanför unionen endast får användas i unionen om de kan anses uppfylla krav som är likvärdiga med dem som fastställs i unionslagstiftningen. Regeln bör

genomföras i full överensstämmelse med unionens skyldigheter i fråga om internationell handel, särskilt bestämmelserna i allmänna tjänstehandelsavtalet.

- 13) Finansunderrättelseenheter (FIU) spelar en viktig roll när det gäller att fastställa terroristnätverks finansiella verksamheter, särskilt över gränserna, och för att upptäcka deras finansiärer. På grund av att det inte finns några bindande internationella standarder uppvisar finansunderrättelseenheterna stora skillnader vad gäller deras funktioner, befogenheter och ansvarsområden. Dessa skillnader bör dock inte inverka på en finansunderrättelseenhets verksamhet, särskilt dess förmåga att utveckla förebyggande analyser till stöd för alla de myndigheter som ansvarar för underrättelseverksamhet, utredande och dömande verksamhet och internationellt samarbete. Finansunderrättelseenheter bör ha tillgång till information och kunna utbyta den utan hinder, bland annat genom lämpligt samarbete med brottsbekämpande myndigheter. I alla fall av misstänkta brott, särskilt i fall som rör finansiering av terrorism, bör informationsflödet vara direkt och snabbt, utan onödiga dröjsmål. Det är därför viktigt att ytterligare stärka finansunderrättelseenheternas effektivitet och ändamålsenlighet genom att klargöra deras befogenheter och hur samarbetet mellan dem ska se ut.
- 14) Finansunderrättelseenheter ska från varje ansvarig enhet kunna erhålla all nödvändig information om enhetens uppgifter. Fri tillgång till information är avgörande för att pengaflödena ska kunna spåras och att kriminella nätverk och flöden upptäcks på ett tidigt stadium. När finansunderrättelseenheter behöver få ytterligare information från ansvariga enheter på grundval av misstankar om penningtvätt, kan sådana misstankar utlösas av en tidigare rapport om en misstänkt transaktion som rapporteras till finansunderrättelseenheten, men också genom andra kanaler såsom finansunderrättelseenhetens egen analys, information som tillhandahålls av behöriga myndigheter eller uppgifter som innehas av en annan finansunderrättelseenhet. Finansunderrättelseenheter bör därför kunna erhålla information från en ansvarig enhet, även utan att en föregående rapport görs av den enskilda ansvariga enheten. En finansunderrättelseenhet bör även kunna erhålla sådan information på begäran från en annan finansunderrättelseenhet i unionen och utbyta information med den begärande finansunderrättelseenheten.
- 15) Fördröjd tillgång till information för finansunderrättelseenheter och andra behöriga myndigheter avseende identiteten hos innehavare av bankkonton och betalkonton gör det svårare att spåra överföringar av medel med anknytning till terrorism. Nationella uppgifter som gör det möjligt att identifiera bank- och betalkonton tillhörande en viss person är fragmenterade och därför inte tillgängliga för finansunderrättelseenheter och andra behöriga myndigheter inom rimlig tid. Det är därför viktigt att införa centraliserade automatiserade mekanismer, såsom register eller datasöksystem i alla medlemsstater som ett effektivt sätt att få snabb tillgång till uppgifter om identiteten hos innehavare av bankkonton och betalkonton, deras fullmaktshavare och deras verkliga huvudmän.
- 16) I syfte att respektera den personliga integriteten och skydda personuppgifter bör sådana register lagra ett minimum av uppgifter som är absolut nödvändiga för genomförandet av utredningar om penningtvätt. De registrerade bör underrättas om att deras personuppgifter registreras och är åtkomliga för finansunderrättelseenheter, och bör ges en kontaktpunkt för att utöva sin rätt till tillgång och rättelse. Vid genomförandet av dessa bestämmelser bör medlemsstaterna fastställa arkiveringstidens maximilängd (med stöd av en tillräcklig motivering för varaktigheten) för registrering av personuppgifter i register, och se till att uppgifterna

raderas när de inte längre behövs för de syften som anges. Tillgång till register och databaser ska begränsas på grundval av principen om behovsenlig behörighet.

- 17) Korrekt identifiering och kontroll av personuppgifter för fysiska och juridiska personer är avgörande för bekämpning av penningtvätt eller av finansiering av terrorism. Den senaste tekniska utvecklingen inom digitalisering av transaktioner och betalningar möjliggör säker elektronisk identifiering eller identifiering på distans. De identifieringsmöjligheter som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014²⁷ bör beaktas, i synnerhet när det gäller anmälda system för elektronisk identifiering och metoder som erbjuder säkra verktyg på hög nivå och utgör ett riktmärke mot vilket identifieringsmetoder som inrättats på nationell nivå kan jämföras. Därför är det viktigt att erkänna säkra elektroniska kopior av originaldokument samt elektroniska styrkanden, intyg eller referenser som giltiga identifieringsmetoder.
- 18) Tröskelvärdet för verkligt huvudmannaskap som fastställs i artikel 3.6 a i direktiv (EU) 2015/849 skiljer inte mellan verkliga kommersiella företag och sådana som inte har någon aktiv verksamhet och främst används som en mellanhandsstruktur mellan tillgångarna eller inkomsterna och den slutliga verkliga huvudmannen. För dessa senare är det lätt att kringgå den fastställda tröskeln, vilket leder till att de fysiska personer som ytterst äger eller kontrollerar en juridisk enhet inte identifieras. För att förtydliga information om verkligt huvudmannaskap när det gäller mellanhandsstrukturer i bolagsform är det nödvändigt att införa ett särskilt tröskelvärde från och med vilket uppgifter om huvudmannaskap ska anses föreligga.
- 19) Granskningen av befintliga kunder inom den nuvarande ramen bygger på en riskbaserad metod. Med tanke på den högre risk för penningtvätt, finansiering av terrorism och associerade förbrott som uppkommer i samband med vissa mellanhandsstrukturer kan denna metod emellertid inte alltid medge att risker upptäcks och bedöms i tid. Det är därför viktigt att se till att vissa klart angivna kategorier av redan befintliga kunder också övervakas på ett metodiskt sätt.
- 20) Medlemsstaterna är för närvarande skyldiga att se till att de bolag eller juridiska enheter som är etablerade på deras territorium får och har adekvata, korrekta och aktuella uppgifter om sina faktiska ägandeförhållanden. Behovet av korrekta och aktuella uppgifter om den verkliga huvudmannen är centralt vid spårandet av brottslingar som annars kan ha möjlighet att dölja sin identitet bakom en företagsstruktur. Det globalt sammanlänkade finanssystemet gör det enklare att dölja pengar och att förflytta dem runt om i världen, och de som ägnar sig åt penningtvätt och finansierar terrorism samt andra brottslingar har i allt större utsträckning utnyttjat denna möjlighet.
- 21) Den specifika faktor som avgör vilken medlemsstat som ska ansvara för övervakning och registrering av uppgifter om verkligt huvudmannaskap för trustar och liknande juridiska konstruktioner bör klargöras. För att undvika att skillnader i medlemsstaternas rättssystem leder till att vissa trustar inte övervakas eller registreras någonstans i EU bör alla trustar och liknande juridiska konstruktioner registreras där de förvaltas. För att säkerställa en effektiv övervakning och registrering av information

---

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

om de verkliga huvudmännen för trustar krävs dessutom samarbete mellan medlemsstaterna.

- 22) Offentlig tillgång till information genom en skyldighet att offentliggöra vissa uppgifter om företagens faktiska huvudmän ger tredje parter kompletterande garantier när de vill göra affärer med dessa företag. Vissa medlemsstater har vidtagit åtgärder för att, eller har meddelat sin avsikt att, göra uppgifter i registren över verkliga huvudmän offentligt tillgängliga. Det faktum att inte alla medlemsstater skulle göra information offentligt tillgänglig eller skillnader i fråga om den information som görs tillgänglig kan leda till olika nivåer av skydd för tredje parter i unionen. På en välfungerande inre marknad behövs det samordning för att undvika snedvridningar.
- 23) Offentlig tillgång till information ger också civilsamhället en större kontroll över informationen, inbegripet media och det civila samhällets organisationer, och bidrar till att bevara förtroendet för affärstransaktioners och det finansiella systemets integritet. Offentlig tillgång kan bidra till att motverka missbruk av juridiska enheter och rättsliga arrangemang både genom att underlätta utredningar och genom ökad tilltro, eftersom de verkliga huvudmännens identitet är känd för alla som kan utföra transaktioner med dem. Det underlättar dessutom en snabb och effektiv tillgång till information för finansiella institut och myndigheter, inklusive myndigheter i tredjeländer, som deltar i kampen mot dessa brott.
- 24) Förtroendet för finansmarknaderna hos investerare och allmänheten är till stor del beroende av ett tillförlitligt system för offentlig tillgång till information som ger insyn i det verkliga huvudmannskapet och företagens kontrollstrukturer. Detta gäller i synnerhet för företagsstyrningssystem som kännetecknas av ett koncentrerat ägarskap, t.ex. i unionen. Å ena sidan kan stora investerare med betydande rösträtt eller kapitalandelar främja långsiktig tillväxt och långsiktiga företagsresultat. Å andra sidan kan kontrollende verkliga huvudmän med stora röstandelar ha incitament att styra företagets tillgångar och möjligheter för personlig vinning på bekostnad av minoritetsinvestorer.
- 25) Medlemsstaterna bör därför ge tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannskap på ett tillräckligt konsekvent och samordnat sätt genom ett centralt register för uppgifter om verkligt huvudmannskap, genom att fastställa tydliga regler för offentlig tillgång, så att tredje parter över hela unionen har möjlighet att ta reda på vem som är de verkliga huvudmännen för ett företag. Det är därför nödvändigt att ändra Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/101/EG²⁸ i syfte att harmonisera de nationella bestämmelserna om offentliggörande av information om verkligt huvudmannskap för företag, framför allt för att skydda tredje parters intressen.
- 26) En rimlig balans bör eftersträvas, i synnerhet mellan allmänhetens intresse av bolagstransparens och förebyggande av penningtvätt och den registrerades grundläggande rättigheter. De uppgifter som ska göras offentligt tillgängliga bör vara begränsade, tydligt och uttömmande definierade och av allmän karaktär, för att minimera den potentiella skadan för de verkliga huvudmännen. Samtidigt bör den information som görs offentligt tillgänglig inte väsentligt skilja sig från de uppgifter som för närvarande samlas in. För att begränsa intrånget i rätten till respekt för

---

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/101/EG av den 16 september 2009 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 48 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen (EUT L 258, 1.10.2009, s. 11).

privatlivet, i allmänhet, och i rätten till skydd för personuppgifter i synnerhet, bör uppgifterna huvudsakligen hänföra sig till ställningen som verklig huvudman för företag och trustar, och bör endast avse den ekonomiska verksamhet som de verkliga huvudmännen bedriver.

- 27) Utlämnande av information om verkligt huvudmannaskap bör utformas så att regeringar och tillsynsmyndigheter har möjlighet att snabbt reagera på alternativa investeringstekniker, t.ex. kontant avvecklade aktiederivat. Å andra sidan bör den lagliga aktiemajoriteten inte avskräckas från att inta en aktiv roll i övervakningen av ledningen i börsnoterade företag. Det är viktigt att rättsliga bestämmelser och krav som möjliggör informationsutbyte på internationell nivå är åtkomliga och verkningsfullt tillämpas av de nationella tillsynsmyndigheterna för att de allt mer internationellt inriktade och komplexa finansmarknaderna ska kunna fungera.
- 28) Den verkliga huvudmannens personuppgifter bör offentliggöras för att ge tredje parter och det civila samhället möjlighet att ta reda på vilka de verkliga huvudmännen är. Den skärpta offentliga kontrollen kommer att bidra till att motverka missbruk av juridiska enheter och rättsliga arrangemang, inbegripet skatteundandragande. Därför är det av avgörande betydelse att denna information förblir offentligt tillgänglig via de nationella registren och genom systemet för sammankoppling av register i 10 år efter det att bolaget har strukits ur registret. Medlemsstaterna bör dock ha möjlighet att i sin nationella lagstiftning föreskriva behandling av uppgifterna om verkligt huvudmannaskap, inbegripet personuppgifter för andra ändamål, om sådan behandling svarar mot ett mål av allmänintresse och utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle med hänsyn till det legitima mål som eftersträvas.
- 29) Med samma syfte att säkerställa en proportionell och välavvägd hantering och att garantera rätten till privatliv och skydd av personuppgifter bör medlemsstaterna dessutom föreskriva undantag från offentliggörandet av och tillgången till uppgifter om verkligt huvudmannaskap i registren, i exceptionella fall, om informationen skulle utsätta den verkliga huvudmannen för risk för bedrägeri, kidnappning, utpressning, våld eller hotelser.
- 30) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG²⁹, som ska ersättas med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/679³⁰, är tillämpligt på behandling av personuppgifter enligt detta direktiv.
- 31) Till följd av detta bör fysiska personer vars personuppgifter förvaras i de nationella registren som uppgifter om verkligt huvudmannaskap i förväg informeras om att deras personuppgifter kommer att offentliggöras. Dessutom bör endast personuppgifter som är aktuella och motsvarar de verkliga huvudmännen tillhandahållas, och huvudmännen bör informeras om sina rättigheter enligt unionens nuvarande rättsliga ram för uppgiftsskydd som fastställs i förordning (EU) nr 2016/679 och direktiv (EU) 2016/680³¹, och om de förfaranden som gäller för utövandet av dessa rättigheter.

---

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga,

- 32) Detta direktiv påverkar inte skyddet av personuppgifter som behandlas av behöriga myndigheter enligt rådets rambeslut 2008/977/RIF³², som kommer att ersättas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680³³.
- 33) I dag måste företag och liknande juridiska enheter som är verksamma i unionen registrera sina uppgifter om verkligt huvudmannaskap, medan samma krav inte gäller för alla trustar och andra rättsliga arrangemang med liknande egenskaper, t.ex. *Treuhand*, *fiducies* eller *fideicomiso* som inrättats i unionen. I syfte att se till att de verkliga huvudmännen till alla juridiska enheter och rättsliga arrangemang som är verksamma i unionen identifieras korrekt och övervakas på sammanhängande och likvärdiga villkor, bör regler för förvaltarnas registrering av uppgifter om verkligt huvudmannaskap för sina trustar överensstämma med gällande regler i fråga om registrering av uppgifter om verkligt huvudmannaskap för företag.
- 34) Det är nödvändigt att ta hänsyn till trusters och liknande rättsliga arrangemangs särdrag, när det gäller offentligt tillgängliga uppgifter om deras verkliga huvudmän. Oavsett definitionerna i nationell lagstiftning bör en åtskillnad göras mellan, å ena sidan, trustar som består av egendom som innehas av, eller på uppdrag av, en person som bedriver en verksamhet som består av, eller omfattar förvaltning av trustar, och som agerar som förvaltare av en trust i samband med denna verksamhet i vinstsyfte, och, å andra sidan, alla andra trustar. Med hänsyn till den första kategorin av trustar bör uppgifter om deras verkliga huvudmän göras allmänt tillgängliga genom obligatorisk redovisning. Åtkomst bör ges till samma begränsade uppgifter om verkligt huvudmannaskap som när det gäller företag.
- 35) I syfte att garantera proportionalitet bör uppgifter om verkligt huvudmannaskap för andra trustar än de som består av egendom som innehas av, eller på uppdrag av, en person som bedriver en verksamhet som består av, eller omfattar förvaltning av trustar, och som agerar som förvaltare av en trust i samband med denna verksamhet i vinstsyfte endast vara åtkomliga för parter med ett legitimt intresse. Legitimt intresse med avseende på penningtvätt, finansiering av terrorism och associerade brott bör motiveras genom lättillgängliga medel, såsom icke-statliga organisationers stadgar eller uppdragsbeskrivningar, eller på grundval av styrkt tidigare verksamhet av betydelse för kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism och associerade brott, eller på grundval av dokumenterad erfarenhet av undersökningar eller åtgärder på detta område.
- 36) I syfte att sörja för en samstämmig och effektiv registrering och informationsutbyte bör medlemsstaterna se till att deras myndigheter med ansvar för registret som upprättats för de verkliga huvudmännen för trustar samarbetar med sina motparter i andra medlemsstater, och utbyter information om trustar som omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten och som förvaltas i en annan medlemsstat.

---

förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

³² Rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete (EUT L 350, 30.12.2008, s. 60).

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

- 37) Det är viktigt att se till att regler mot penningtvätt och terroristfinansiering tillämpas korrekt av ansvariga enheter. I detta sammanhang bör medlemsstaterna stärka rollen för de offentliga myndigheter som fungerar som ansvariga myndigheter och har till uppgift att bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism, inbegripet finansunderrättelseenheter, de myndigheter som har till uppgift att utreda och lagföra penningtvätt, därmed associerade förbrott och finansiering av terrorism samt beslag eller frysning och förverkande av tillgångar som härrör från brott, samt korruptionsbekämpande myndigheter, skattemyndigheter, myndigheter som erhåller rapporter om gränsöverskridande förflyttningar av valuta och överlåtbara innehavarpapper, och de myndigheter som har ansvar för övervakning eller tillsyn som syftar till att se till att ansvariga enheter efterlever sina skyldigheter.
- 38) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument³⁴ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- 39) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skydda det finansiella systemet genom att förebygga, upptäcka och utreda penningtvätt och finansiering av terrorism, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom enskilda åtgärder som vidtas av medlemsstaterna för att skydda sina finansiella system kan vara oförenliga med en fungerande inre marknad och med vad som föreskrivs enligt rättsstatsprincipen och unionens allmänna ordning, utan snarare, på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- 40) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd för privat- och familjeliv (artikel 7 i stadgan), rätten till skydd av personuppgifter (artikel 8 i stadgan) och näringsfriheten (artikel 16).
- 41) Med tanke på det brådskande behovet av att genomföra åtgärder i syfte att stärka unionens bestämmelser för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism, och på medlemsstaternas åtaganden att snabbt gå vidare med införlivandet av direktiv (EU) 2015/849, bör detta direktiv vara införlivat senast den 1 januari 2017. Av samma skäl bör ändringarna av direktiv (EU) 2015/849 och direktiv 2009/101/EG också införlivas senast den 1 januari 2017.
- 42) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001³⁵ [och avgav ett yttrande den ...³⁶].
- 43) Direktiven (EU) nr 2015/849 och 2009/101/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

³⁴ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

³⁶ EUT C ...

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv (EU) 2015/849

Direktiv (EU) 2015/849 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 2.1 punkt 3 ska följande led läggas till som led g och h:
  - ”g) Leverantörer som främst och professionellt erbjuder valutatjänster mellan virtuella valutor och fiatvalutor.
  - h) Leverantörer av förvaringstjänster för identifieringsuppgifter som krävs för åtkomst av virtuella valutor.”
- (2) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:
  - a) I punkt 6 a i ska följande stycke läggas till:

”Vid tillämpningen av artikel 13.1 b och artikel 30 i detta direktiv ska indikationen på ägande eller kontroll som avses i andra stycket minskas till 10 % om den juridiska enheten är en passiv icke-finansiell enhet enligt definitionen i direktiv 2011/16/EU.”
  - b) Punkt 16 ska ersättas med följande:

”16) *elektroniska pengar*: elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 2.2 i direktiv 2009/110/EG, men med undantag av penningvärde enligt artikel 1.4 och 1.5 i det direktivet.”
  - c) Följande punkt ska läggas till som punkt 18:

”18) *virtuella valutor*: en digital värderepresentation som varken emitterats av en centralbank eller en offentlig myndighet, som inte nödvändigtvis är kopplad till en fiatvaluta, och som godtas av fysiska och juridiska personer såsom betalningsmedel och som kan överföras, lagras och handlas elektroniskt.
- (3) Artikel 12 ska ändras på följande sätt:
  - a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:
    - i) I första stycket skall led a och b ersättas med följande:
      - ”a) Betalningsinstrumentet kan inte återuppladdas eller har en månatlig gräns för betalningstransaktioner på 150 euro som endast kan användas i den medlemsstaten.
      - b) Det högsta belopp som lagras elektroniskt överstiger inte 150 euro.”
    - ii) Andra stycket ska utgå.
  - b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska se till att undantaget i punkt 1 inte är tillämpligt varken vid kontantinlösen eller vid kontantuttag av de elektroniska pengarnas monetära värde om detta överstiger 50 euro.”
  - c) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. Medlemsstaterna ska se till att unionens kreditinstitut och finansiella institut i egenskap av förvärvare endast godtar betalningar med förbetalda kort som utfärdats i ett tredjeland om dessa kort uppfyller krav motsvarande dem som anges i leden a, b och c i första stycket i artikel 13.1 och artikel 14, eller kan anses uppfylla kraven i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.”

(4) Artikel 13.1 a ska ersättas med följande:

”a) Identifiering av kunden och kontroll av dennes identitet utifrån handlingar, uppgifter eller information som erhållits från en tillförlitlig och oberoende källa, inklusive, i förekommande fall, medel för elektronisk identifiering enligt förordning (EU) nr 910/2014*.

---

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).”

(5) I artikel 14 ska punkt 5 ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter vidtar åtgärder för kundkännedom inte bara gentemot alla nya kunder utan även vid lämpliga tidpunkter gentemot befintliga kunder, efter en riskkänslighetsanalys, bland annat när en kunds relevanta omständigheter förändras eller om den ansvariga enheten har en skyldighet att under det berörda kalenderåret kontakta kunden för att granska alla uppgifter om den verkliga huvudmannen, särskilt enligt direktiv 2011/16/EU.”

(6) I artikel 18.1 ska första stycket ersättas med följande:

”I de fall som avses i artiklarna 19–24 och i andra fall av större risker som medlemsstaterna eller ansvariga enheter konstaterat, ska medlemsstaterna kräva att de ansvariga enheterna vidta skärpta åtgärder för kundkännedom för att hantera och minska sådana risker på lämpligt sätt.”

(7) Följande artikel ska införas som artikel 18a:

”Artikel 18a

1. När det gäller transaktioner med högriskredjeländer ska medlemsstaterna kräva att, när de har att göra med fysiska personer eller juridiska enheter som är etablerade i tredjeländer som identifierats som högriskredjeländer i enlighet med artikel 9.2, de ansvariga enheterna åtminstone använder samtliga följande skärpta åtgärder för kundkännedom:

- (a) Se till att få ytterligare information om kunden .
- (b) Se till att få ytterligare information om affärsförbindelsens avsedda form.
- (c) Se till att få information om varifrån kundens medel eller förmögenhet kommer.

- (d) Se till att få information om skälen till planerade eller genomförda transaktioner.
- (e) Inhämta godkännande från den högsta företagsledningen att inleda eller fortsätta en affärsförbindelse.
- (f) Förstärka övervakningen av affärsförbindelserna genom att öka antalet kontroller och förbättra tidpunkterna för deras genomförande samt välja ut de transaktionsmönster som bör analyseras ytterligare.
- (g) Kräva att den första betalningen genomförs genom ett konto i kundens namn hos en bank som är underställd liknande kontrollkrav.

2. Utöver de åtgärder som anges i punkt 1 och i enlighet med unionens internationella åtaganden får medlemsstaterna kräva att ansvariga enheter, när de har att göra med fysiska personer eller juridiska enheter som är etablerade i tredjeländer som identifierats som högriskredjeländer i enlighet med artikel 9.2 tillämpar en eller flera ytterligare riskreducerande åtgärder:

- a) Kräva att finansinstituten tillämpar ytterligare skärpta åtgärder för kundkännedom.
- b) Införa relevanta förbättrade mekanismer för rapportering, eller systematisk rapportering, av finansiella transaktioner.
- c) Begränsa affärsförbindelser eller finansiella transaktioner med fysiska personer eller juridiska enheter från de angivna länderna.

3. Utöver de åtgärder som anges i punkt 1 får medlemsstaterna tillämpa en av följande åtgärder på tredjeländer som identifierats som högriskredjeländer i enlighet med artikel 9.2 i enlighet med unionens internationella åtaganden:

- a) Vägra upprättandet av dotterbolag, filialer eller representationskontor för finansiella institut från det berörda landet, eller på annat sätt ta hänsyn till att det berörda finansinstitutet är från ett land som inte har tillfredsställande system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- a) Förbjuda finansiella institut att upprätta dotterbolag, filialer eller representationskontor i det berörda landet, eller på annat sätt ta hänsyn till att det berörda dotterbolaget eller representationskontoret skulle befinna sig i ett land som inte har tillfredsställande system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- c) Förbjuda finansiella institut att anlita tredjeparter belägna i det berörda landet för att genomföra delar av förfarandet för kundkännedom.
- d) Kräva att finansiella institut undersöker, ändrar eller, om nödvändigt, avbryter korrespondentförbindelser med finansiella institut i det berörda landet.
- e) Kräva förstärkt tillsynsgranskning eller extern revision för dotterbolag och filialer för finansiella institut belägna i det berörda landet.
- f) Kräva skärpta krav på extern revision av finanskoncerner när det gäller samtliga deras filialer och dotterbolag i det berörda landet.

4. När medlemsstaterna antar och tillämpar de åtgärder som avses i punkterna 2 och 3 ska de, där så är lämpligt, beakta relevanta utvärderingar, bedömningar eller rapporter

från internationella organisationer och normgivare med befogenheter på området förebyggande av penningtvätt och bekämpning av finansiering av terrorism när det gäller de risker som enskilda tredjeländer utgör.

5. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen före antagandet eller tillämpningen av de åtgärder som anges i punkterna 2 och 3.”.

(8) I artikel 27 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter som kunden hänvisas till vidtar lämpliga åtgärder för att se till att tredjeparten omedelbart på begäran tillhandahåller relevanta kopior av identifierings- och kontrolluppgifter, inklusive, i förekommande fall, uppgifter som erhålls via medel för elektronisk identifiering enligt förordning (EU) nr 910/2014 och annan relevant dokumentation rörande kundens eller den verkliga huvudmannens identitet.”.

(9) Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 5 ska led c i första stycket och andra stycket utgå.

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Det centrala registret som avses i punkt 3 ska möjliggöra snabb och obegränsad åtkomst för behöriga myndigheter och finansunderrättelseenheter till all information som finns i det centrala registret, utan begränsningar och utan att den berörda enheten varnas. Det ska också ge ansvariga enheter snabb tillgång när de vidtar åtgärder för kundkännedom i enlighet med kapitel II.

Behöriga myndigheter som ges tillgång till det centrala register som avses i punkt 3 ska vara de myndigheter som har ansvar för att bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism, inklusive skattemyndigheter och myndigheter som har till uppgift att utreda och lagföra penningtvätt, associerade förbrott och finansiering av terrorism, samt spårande och beslag eller frysning och förverkande av tillgångar som härrör från brott.”.

c) Punkterna 9 och 10 ska ersättas med följande:

”9. I undantagsfall som fastställs i nationell lagstiftning kan medlemsstaterna, om den tillgång som avses i punkt 5 b skulle utsätta den verkliga huvudmannen för risk för bedrägeri, kidnappning, utpressning, våld eller hotelser, eller om den verkliga huvudmannen är minderårig eller på annat sätt oförmögen, föreskriva ett undantag från sådan tillgång till alla eller vissa av uppgifterna om verkligt huvudmannaskap från fall till fall.

Undantag som beviljas enligt denna punkt ska inte tillämpas på kreditinstitut och finansiella institut och på de ansvariga enheter som avses i artikel 2.1.3 b och som är offentliga tjänstemän.

10. Medlemsstaterna ska se till att de centrala register som avses i punkt 3 i denna artikel är sammankopplade via den centrala europeiska plattform som inrättats genom artikel 4a.1 i direktiv 2009/101/EG. Uppkopplingen av medlemsstaternas centrala register till plattformen ska inrättas i enlighet med de tekniska specifikationer och förfaranden som fastställts genom genomförandeakter som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 4c i direktiv 2009/101/EG.

Medlemsstaterna ska se till att den information som avses i punkt 1 i denna artikel är tillgänglig genom det system för sammankoppling av register som inrättats genom

artikel 4a.2 i direktiv 2009/101/EG i enlighet med medlemsstaternas nationella lagar för genomförande av punkt 5 i denna artikel.

Medlemsstaterna ska samarbeta med varandra och med kommissionen i syfte att genomföra olika typer av tillträde i enlighet med punkt 5.”

(10) Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska se till att denna artikel gäller för truster eller andra typer av juridiska konstruktioner med trustliknande struktur eller funktioner, såsom bland annat fiducie, Treuhand eller fideicomiso.

Varje medlemsstat ska kräva att förvaltare av truster (express) som förvaltas i den berörda medlemsstaten ska inhämta och förfoga över adekvata, korrekta och aktuella uppgifter om trustens verkliga huvudmannaskap. I dessa uppgifter ska ingå identiteten hos

- a) trustens instiftare,
- b) trustens förvaltare,
- c) beskyddare (om tillämpligt),
- d) förmånstagarna eller förmånstagarkategorierna,
- e) alla andra fysiska personer som utövar faktisk kontroll över trusten.”

b) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3 a. Den information som avses i punkt 1 ska hållas i ett centralt register som inrättats av den medlemsstat där trusten förvaltas.”.

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska se till att den information som finns i registret enligt punkt 3a är snabbt och obegränsat tillgänglig för behöriga myndigheter och finansunderrättelseenheter utan att parterna i den berörda trusten varnas. De ska också se till att ansvariga enheter har snabb tillgång till dessa uppgifter i enlighet med bestämmelserna om kundkännedom i kapitel II. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa mekanismers egenskaper.

Behöriga myndigheter som ges tillgång till det centrala register som avses i punkt 3a ska vara de myndigheter som har ansvar för att bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism, inklusive skattemyndigheter och myndigheter som har till uppgift att utreda och lagföra penningtvätt, associerade förbrott och finansiering av terrorism, samt beslag eller frysning och förverkande av tillgångar som härrör från brott.”.

d) Följande punkter skall införas som punkterna 4a och 4b:

”4a. Uppgifterna i det register som avses i punkt 3a i denna artikel med avseende på andra truster än de som avses i artikel 7b b i direktiv (EG) 2009/101 ska finnas tillgängliga för varje person eller organisation som kan styrka ett legitimt intresse.

De uppgifter som är tillgängliga för personer eller organisationer som kan styrka ett legitimt intresse ska bestå av namn, födelsemånad och födelseår, nationalitet och hemvist för den verkliga huvudmannen enligt definitionen i artikel 3.6 b.

4b. När ett kundförhållande till en trust eller någon annan juridisk konstruktion är föremål för registrering av uppgifter om verkligt huvudmannaskap i enlighet med punkt 3a ska de ansvariga enheterna i förekommande fall samla in bevis på registrering.”

e) Följande punkt ska införas som punkt 7a:

”7 a. I undantagsfall som fastställs i nationell lagstiftning kan medlemsstaterna, om den tillgång som avses i punkterna 4 och 4a skulle utsätta den verkliga huvudmannen för risk för bedrägeri, kidnappning, utpressning, våld eller hotelser, eller om den verkliga huvudmannen är minderårig eller på annat sätt oförmögen, föreskriva ett undantag från sådan tillgång till alla eller vissa av uppgifterna om verkligt huvudmannaskap från fall till fall.

Undantag som beviljas enligt första stycket ska inte tillämpas på kreditinstitut och finansiella institut och de ansvariga enheter som avses i artikel 2.1.3 b som är offentliga tjänstemän.

Om en medlemsstat beslutar att inrätta ett undantag i enlighet med första stycket, får den inte begränsa de behöriga myndigheternas och finansunderrättelseenheternas tillgång till information.”

f) Punkt 8 ska utgå.

g) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. Medlemsstaterna ska se till att de centrala register som avses i punkt 3a i denna artikel är sammankopplade via den centrala europeiska plattform som inrättats genom artikel 4a.1 i direktiv 2009/101/EG. Uppkopplingen av medlemsstaternas centrala register till plattformen ska inrättas i enlighet med de tekniska specifikationer och förfaranden som fastställts genom genomförandeakter som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 4c i direktiv 2009/101/EG.

Medlemsstaterna ska se till att den information som avses i punkt 1 i denna artikel är tillgänglig genom det system för sammankoppling av register som inrättats genom artikel 4a.2 i direktiv 2009/101/EG i enlighet med medlemsstaternas nationella lagar för genomförande av punkterna 4 och 5 i denna artikel.

Medlemsstaterna ska se till att endast sådana uppgifter som anges i punkt 1 och som är aktuella och motsvarar de verkliga huvudmannaförhållandena görs tillgängliga genom deras nationella register och genom systemet för sammankoppling av register, och tillgången till sådan information ska vara förenlig med uppgiftsskyddsbestämmelserna.

Medlemsstaterna ska samarbeta med kommissionen i syfte att genomföra olika typer av tillträde i enlighet med punkterna 4 och 4a i denna artikel.”

h) Följande punkt ska läggas till som punkt 10:

”10. Vid tillämpningen av denna artikel ska en trust anses vara förvaltd i varje medlemsstat där förvaltarna är etablerade.”

(11) Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 första stycket ska fjärde meningen ersättas med följande:

”Finansunderrättelseenheter ska kunna erhålla och utnyttja uppgifter från alla ansvariga enheter.”

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 9:

”9. Inom ramen för sina uppgifter ska varje finansunderrättelseenhet från varje ansvarig enhet kunna erhålla information för det ändamål som anges i punkt 1 i denna artikel, även om den ansvariga enheten inte har lämnat in en rapport i enlighet med artikel 33.1 a.”

(12) Följande artikel ska införas som artikel 32a:

”*Artikel 32a*

1. Medlemsstaterna ska införa automatiska centraliserade mekanismer, t.ex. centrala register eller centrala elektroniska datasöksystem, som gör det möjligt att snabbt fastställa identiteten för fysiska eller juridiska personer som innehar eller kontrollerar betalkonton enligt definition i direktiv 2007/64/EG och bankkonton som innehas av ett kreditinstitut inom deras territorium. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om egenskaperna hos dessa nationella mekanismer.

2. Medlemsstaterna ska se till att de uppgifter som återfinns i de centrala mekanismer som avses i punkt 1 är direkt tillgängliga på nationell nivå och för finansunderrättelseenheter och behöriga myndigheter för fullgörandet av dessas skyldigheter enligt detta direktiv. Medlemsstaterna ska se till att varje finansunderrättelseenhet inom rimlig tid kan tillhandahålla information som förekommer i de centraliserade mekanismer som avses i punkt 1 till andra finansunderrättelseenheter, i enlighet med artikel 53.

3. Följande information ska finnas tillgänglig och vara sökbara via de centraliserade mekanismer som avses i punkt 1:

- För innehavaren av kundkontot och alla personer som förmodas agera i kundens namn: namn, kompletterat med övriga identifieringsuppgifter som krävs enligt nationell lagstiftning som införlivar artikel 13.1 a eller ett unikt identifieringsnummer.
- För den verkliga huvudmannen för innehavaren av kundkontot: namn, kompletterat med övriga identifieringsuppgifter som krävs enligt nationell lagstiftning som införlivar artikel 13.1 b eller ett unikt identifieringsnummer.
- För bank- eller betalkontot: IBAN-nummer och datumet för kontots öppnande och avslutande.”

(13) I artikel 33.1 ska led b ersättas med följande:

”b) på en finansunderrättelseenhets begäran direkt ge den all nödvändig information.”

(14) I artikel 39 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Det förbud som fastställs i punkt 1 får inte hindra att uppgifter röjs mellan kreditinstitut och finansiella institut från medlemsstaterna, förutsatt att de tillhör samma grupp, eller mellan dessa institut och deras filialer och majoritetsägda dotterföretag belägna i tredjeländer, förutsatt att dessa filialer och majoritetsägda dotterföretag helt och hållet följer koncernens riktlinjer och rutiner, inbegripet rutiner för informationsutbyte inom koncernen, i enlighet med artikel 42 och att koncernens riktlinjer och rutiner uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv.”

(15) I artikel 40 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

a) Leden a och b ska ersättas med följande:

”a) När det gäller åtgärder för kundkännedom: en kopia av de dokument och uppgifter som är nödvändiga för att uppfylla kraven som fastställs i fråga om åtgärder för kundkännedom i kapitel II, inklusive, i tillämpliga fall, information som erhållits med hjälp av medel för elektronisk identifiering, i enlighet med förordning (EU) nr 910/2014, för en period på fem år efter det att affärsförbindelsen med kunden har upphört eller efter den dag då en enstaka transaktion utfördes.

(b) Styrkande handlingar och registreringar av transaktioner i form av originalhandlingar eller i rättsliga förfaranden godkända kopior enligt tillämplig nationell rätt, inklusive, i tillämpliga fall, information som erhållits med hjälp av medel för elektronisk identifiering, i enlighet med förordning (EU) nr 910/2014, vilka behövs för att identifiera transaktioner, för en period på fem år efter det att affärsförbindelsen med kunden har upphört eller efter den dag då en enstaka transaktion utfördes.”

b) Följande stycke ska läggas till:

”Bestämmelserna i andra stycket ska också gälla för de uppgifter som är tillgängliga via de centraliserade mekanismer som avses i artikel 32a.”

(16) I artikel 47 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska se till att leverantörer av valutatjänster mellan virtuella valutor och fiatvalutor, förvaringstjänster för virtuella plånböcker, valutaväxlings- och checkinlösningskontor samt leverantörer av tjänster till trustar eller bolag har tillstånd eller är registrerade och att tillhandahållare av speltjänster regleras.”

(17) Artikel 49 ska ersättas med följande:

”*Artikel 49*

Medlemsstaterna ska se till att beslutsfattare, de finansunderrättelseenheter, tillsynsmyndigheter och andra behöriga myndigheter som arbetar med bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, till exempel skattemyndigheter, har effektiva samarbets- och samordningsmekanismer för att på nationell nivå utveckla och genomföra politik och åtgärder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, bland annat så att de kan fullgöra sin skyldighet enligt artikel 7.”

- (18) I kapitel VI avsnitt 3 skall följande underavsnitt IIa läggas till:

"Underavsnitt IIa
Samarbete mellan behöriga myndigheter

Artikel 50a

Medlemsstaterna får inte förbjuda, eller föreskriva orimliga eller onödigt restriktiva villkor för, utbyte av information och bistånd mellan behöriga myndigheter. Medlemsstaterna ska särskilt se till att behöriga myndigheter inte avslår en framställan om bistånd på följande grunder:

- a) Begäran bedöms även omfatta skattefrågor.
- b) Den nationella lagstiftningen kräver att ansvariga enheter ska bevara sekretessen eller tystnadsplikten, utom när de relevanta uppgifter som begärs innehas under omständigheter där sekretess eller tystnadsplikt gäller.
- c) En utredning, undersökning eller ett förfarande pågår i den anmodade medlemsstaten, såvida inte stödet skulle förhindra undersökningen, utredningen eller förfarandet.
- d) Den sökande myndigheten hos motparten skiljer till sin karaktär eller ställning från den anmodade behöriga myndigheten. ”

- (19) I artikel 53 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska se till att finansunderrättelseenheter spontant eller på begäran utbyter alla uppgifter som kan vara relevanta för finansunderrättelseenhetens bearbetning eller analys av information med koppling till penningtvätt eller finansiering av terrorism och berörda fysiska eller juridiska personer, oberoende av typen av förbrott och även om typen av förbrott inte är känd vid tidpunkten för utbytet.”

- b) I punkt 2 andra stycket ska andra meningen ersättas med följande:

”Denna finansunderrättelseenhet ska erhålla information i enlighet med artikel 32.9 och skyndsamt förmedla svar.”.

- (20) I artikel 55 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska se till att anmodade finansunderrättelseenheter omgående och så långt det är möjligt lämnar förhandsgodkännande till spridning av upplysningarna till behöriga myndigheter, oberoende av typen av förbrott. Anmodade finansunderrättelseenheter får inte vägra att lämna sitt godkännande till sådan spridning såvida inte detta skulle falla utanför tillämpningsområdet för dess bestämmelser om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, skulle kunna försvåra en brottsutredning, uppenbart skulle vara oproportionerligt i förhållande till en fysisk eller juridisk persons eller den anmodade finansunderrättelseenhetens medlemsstats legitima intressen, eller av annan anledning

skulle strida mot de grundläggande principerna i den nationella rätten i den medlemsstaten. Varje vägran att lämna godkännande ska vederbörligen förklaras.”

- (21) Artikel 57 ska ersättas med följande:

”Artikel 57

Skillnader i definitioner av skattebrott i nationell lagstiftning får inte begränsa finansunderrättelseenheternas förmåga att ge stöd åt en annan finansunderrättelseenhet och får inte begränsa utbyte, spridning och användning av information i enlighet med artiklarna 53, 54 och 55.”

- (22) I artikel 65 ska följande läggas till som andra stycke:

Rapporten ska vid behov åtföljas av lämpliga förslag, inbegripet, där så är lämpligt, avseende virtuella valutor, befogenhet att upprätta och underhålla en central databas för registrering av användarnas identitet och plånboksadresser så att de är tillgängliga för finansunderrättelseenheter, liksom formulär för självdeklaration för användare av virtuella valutor.”

- (23) I artikel 66 ska första stycket ersättas med följande:

”Direktiven 2005/60/EG och 2006/70/EG ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2017.”

- (24) I artikel 67.1 ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 2017. De ska genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen.”

- (25) I bilaga III punkt 2 ska led c ersättas med följande:

”c) Indirekta affärsförbindelser eller transaktioner utan vissa säkerhetsåtgärder såsom medel för elektronisk identifiering eller betrodda tjänster enligt förordning (EU) nr 910/2014.”

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2009/101/EG

Direktiv 2009/101/EG ska ändras på följande sätt:

1) I kapitel 1 ska följande artikel införas som artikel 1a:

Artikel 1a

Tillämpningsområde

Åtgärder som gäller utlämnande av information om verkligt huvudmannaskap tillämpas på de lagar och andra författningar i medlemsstaterna som avser

a) de bolag och andra juridiska enheter som avses i artikel 30 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2015/849*, inbegripet de bolagsformer som avses i artikel 1 i detta direktiv, med undantag för dem som inte är vinstdrivande,

b) trustar som innefattar all egendom som innehas av, eller på uppdrag av, en person som bedriver en verksamhet som består av, eller omfattar förvaltning av trustar, och som agerar som förvaltare av en trust i samband med denna verksamhet i vinstsyfte, och andra typer av juridiska konstruktioner som har en liknande struktur eller funktion som sådana trustar.

---

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och rådets och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).”

2) I kapitel 2 ska följande artikel införas som artikel 7b:

”Artikel 7b

Utlämnande av information om verkligt huvudmannaskap

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att de enheter som avses i artikel 1a a och b i detta direktiv obligatoriskt offentliggör adekvata, korrekta och aktuella uppgifter om sina verkliga huvudmannaskap, i enlighet med artiklarna 30 och 31 i direktiv 2015/849.

Dessa uppgifter ska bestå av den verkliga huvudmannens namn, födelsemånad och födelseår, nationalitet och hemvistland samt arten och omfattningen av det förmånsintresse som innehas.

2. Offentliggörandet av information om verkligt huvudmannaskap enligt punkt 1 ska säkerställas genom de centrala register som avses i artikel 30.3 och artikel 31.3a i direktiv 2015/849.
3. Medlemsstaterna ska se till att den information om verkligt huvudmannaskap som avses i punkt 1 i denna artikel också offentliggörs genom det system för sammankoppling av register som avses i artikel 4a.2.
4. I undantagsfall som fastställs i nationell lagstiftning kan medlemsstaterna, om den tillgång som avses i första stycket skulle utsätta den verkliga huvudmannen för risk för bedrägeri, kidnappning, utpressning, våld eller hotelser, eller om den verkliga huvudmannen är minderårig eller på annat sätt oförmögen, föreskriva ett undantag från obligatoriskt offentliggörande av alla eller vissa av uppgifterna om verkligt huvudmannaskap från fall till fall.

5. Personuppgifter om verkliga huvudmän enligt punkt 1 ska offentliggöras i syfte att ge tredje parter och det civila samhället möjlighet att veta vem som är de verkliga huvudmännen, och därmed bidra till att förhindra missbruk av juridiska enheter och rättsliga arrangemang genom ökad offentlig granskning. För detta ändamål ska informationen högst vara offentligt tillgänglig via de nationella registren och genom systemet för sammankoppling av register i 10 år efter det att bolaget har strukits ur registret. ”

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2017 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.
När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordföranden

På rådets vägnar
Ordföranden